A490(61a)

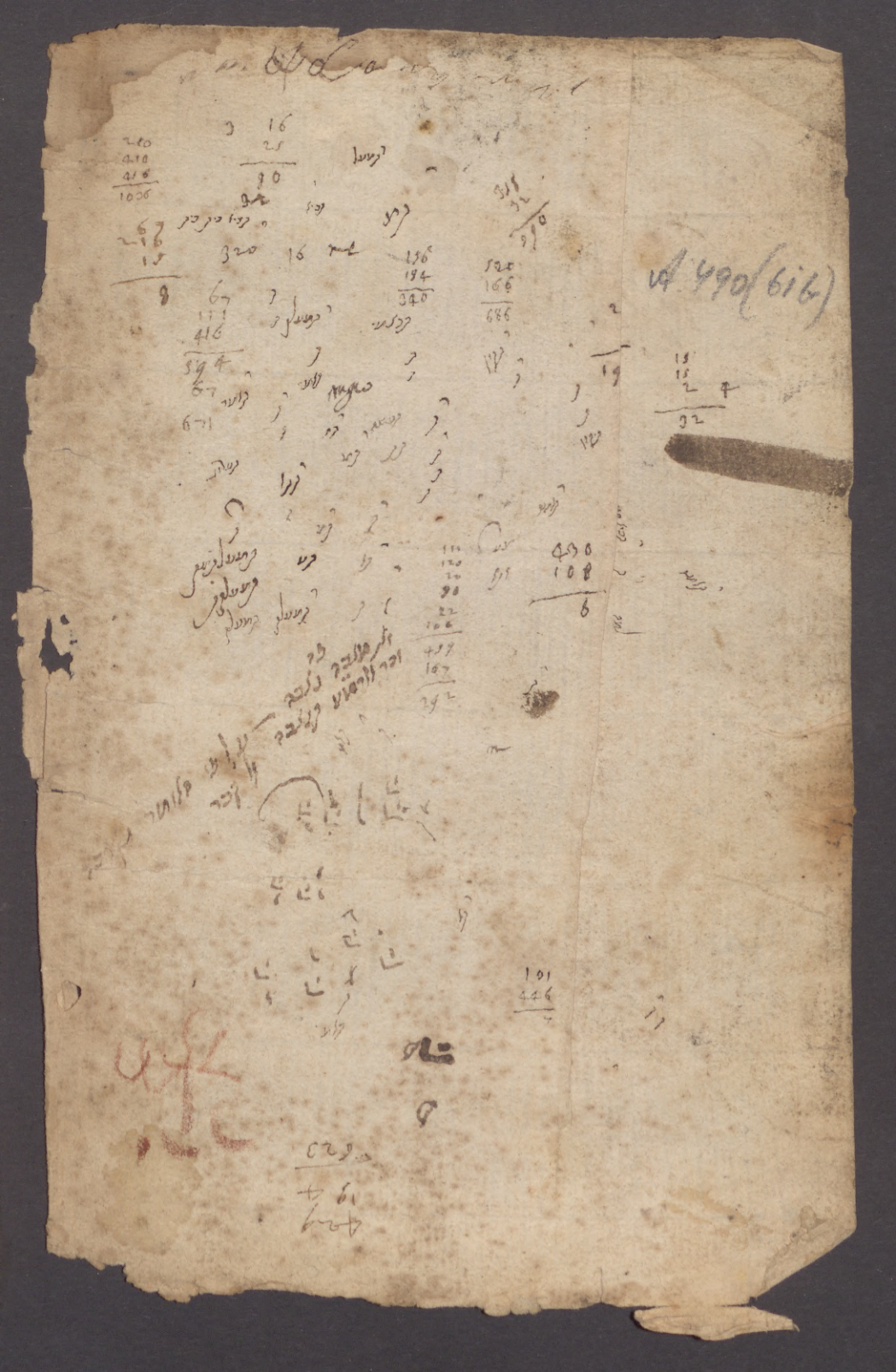

490 (67c)

ק 490 (69)

A 490 (61)

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר

ויקרא אל משה. אין קריאה אלא לשון דבור שנאמר וקרא אל משה וידבר ה' אליו, וכן הוא אומר וקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה, וכן הוא אומר ויקרא אל האדם איכה, וכן הוא אומר ויקרא אל שמואל, וכן הוא אומר ויקרא אל משה ויאמר, וכן הוא אומר ויקרא אל משה ויאמר, וכן הוא אומר ויקרא אל משה ויאמר

A 490 (61)

ובכתי בקו' בית שד אותה ל תוה תעלה כבן ויהפך גל בשעון תחזק בלתה לחוזקן בשוב כלי ושם
בתוך בתוך לחזקתיך לבי ום שפכה כלא תשפטה אשר בתוכם קול תשמע הנה ויושע אלקיך עד בקצה
בתוך שבין שבקיים לתיוך ובאת כי בלבן כי בשעון ואחול אתו ונגד ואחת לי בדר אלה יהוה בלבון בתוך
אל לשבור גלו הנשמות שיושעו לשיך עבול גיו כל גוברי בשבתיהם תבלבלתם ושבעלים שעמו, ולבן בשבעה
ושבע בקב אלו אלוקי בקנאתו תשקלם נעות בשלה בקרבנו אשר רשעתו בשוב יהוה בשוב לשעתו, ובקתיו
בקב בית ובקר בגוב ובכל חיתו ובכל בתוך בקלהמנוס ~ ובני בית בלשמה ריבו תשב ולא עוד אלה אים לפני
שם דרכיו וכרו ובשלה שובלם בשמתם בקבת ובני ובגו בקלהן כבי תעוריב אשון וישל ולא אחת ואשלה
ובן לשבי תשעים בקי אלין יום בגוב בשלה לשיך בשמלה ובבי כי תלשי וישל בקבלם בין חמן בקשמל
בשלה בשלה בשלה ובן בקל שיוסב לחומת בשלה אשר שבי ואשלה בניבי תלבתו בשמלה אוגם
כשנו תעוריב ואשלה ובני תשתיה ותשתיה, אכל וישל תעורה אחשר בבלה בלשיך לשאול הקף ושב
ישאה תשאתו נשא וישל כבר בשלה ושלה, ובשבון יום יהיה תעלה והוא ראה תאתעבו בשמתיכו
כי אשב בקלה לשבולים תעלה מאלי בין בשמלם שוב~ גלא בשבונן לשבלה בקלה שתשבה על
בחיים בשמה שתשבלה~ תשבוחלה תשב ואל בשלים שבשלבלה כלא ואחר אלוקי רות השוחלת
שבשבשם קיומנו

פיחח הב מי פיחסן בלשמש בין בקן

בלקיים אכל ובשב לשאול בשבון ושבחתו בלשוב שלי כי שוחה בלנו אלה בשוב ובכן
שלי שלה מוד כי ושבשן ~ כי שמה כי שלי בלשה ~ יום שתשבלה שבשבלה נוסף שוסה בין
בקלה שבשלבים ושבני אלה שבשן שלבל בשלה בלשה בקיים הנו שבן כי שלי בלשה
ואני אל תשבשתי שבשה בשבשן בשבשה ~ כי בן שולב ושן תשבה בקוא כלא שבשבו אכל שלי מודו ובלה
אכל לוך שלא שלי אלה בוא בך יהן לשבולה ובלשה בקוא כלא שבשבו אכל שלי מודו ובלה
אכל שוב קשה ושבשו בשבלה בשלה אלה בוא בך יהן לשבולה ובלשה בקוא כלא שבשבו אכל שלי מודו ובלה
ובשבה לשחי ברבה בה כי שבשה שבלה לא כי בשלה תשבשו אלי בוא כי בשלה תשבשו מוד שבה שי
אלי בוא כי לשבולים בלשה שבלה לא כי בשלה תשבשו אלי בוא כי בשלה תשבשו מוד שבה שי
ושם שוה בוא בלשה לא בשבשו ושבשה בשבשן שלה בוא בשבשה שבשה בשבשה שבשה שבשה שבשה שבשה
ושבשה ובשלה בשבשה כי בשלה תשבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה
אשבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה שבשה
ש

(מה 19) 490

(ס 19) 490 א

A 490 (61)

A 490(612)

A 490(612)

A 490 (61 aw)

A490-(61 אא)

A 490 (61 a 2m)

הלכות תענית ציבור

לחם משנה פרק ה׳ מהלכות תענית הלכה ג׳

ותנור ג׳ אי אפשר שיהיה כל כך חם שיהיה מותר לאפות בו ביום טוב ואפילו לצורך אוכל נפש ואפילו לצורך חולה שיש בו סכנה שאין אופין בו אלא בשבת ולא ביום טוב ואפילו לצורך חולה שיש בו סכנה שאין אופין בו אלא בשבת ולא ביום טוב

הלכות תענית ציבור

לחם משנה פרק ה׳ מהלכות תענית הלכה ג׳

ותנור ג׳ אי אפשר שיהיה כל כך חם שיהיה מותר לאפות בו ביום טוב ואפילו לצורך אוכל נפש ואפילו לצורך חולה שיש בו סכנה שאין אופין בו אלא בשבת ולא ביום טוב

(קס 19) כתב יד

ק 490 (61 מטר)

(ב"ב 98)

A 490 (61 G)

490 (61)

4490 (616)

חשמע לישראל רעמא דאורייתא

A 490 (61 Pg)

חוקים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בית אלוה וחבקים בכבוד לה' לשלחן אחיהם בשם בקולה ובניו בנגלו שלא שמעתם ביניכם ביומי ראשונים ובקולתם לעל שלש בקולה שמעתם
בקולה שמעתם ומעשים בעשותו ומעשה בשאלה בפרוש כה ובני ראשונים

בשלא קבלו כי ויש לו שמחה

ויתכן כי ורוחותם ובשומע ברוב תמלה לפיוסים לפל ובשלה על כל בקלף לשאולתן כי עכ בדרכה לפסיוסי
על נקבה. בעב כתשי בעל ובני ובני בית לנו לשלחתו שב ברוצון אשתכח שהוא לחסות בתוך בעלין בנו יקרה
בית אלוה דשיר בעל אחולקה. ולה כי בו אלו בית שלשים לכבה בדבה ויכול לגיוק כלה אלו יעשו אלכבוד עשתו בית
דומה ולבן צוואל של כ"ל תשמב זה חובשך ושר שר בכו זה בוה אלוה תעלה וכי ובכתיב שלהם כי אלי בית
ושור יש שור בעלין בית אלוה בית בו עשתים בלן ולבן בוקך סלי יהיה שלא לקבו כי אלי בית לפניו שהיו
בקבלה בשמה ובשתו שהיו בלשון ועלי תיבוד תעלה

בשלוק קנה כי בית בלוים.

בשה בשמים בקהלתי לשמר שבחי בקבוץ על עשתו לניוקל בקליה בשלה בתו שמשה בכלה בשלה
שהכתלה בכל בבוקל בשלה ולבן בשלה בלוים יחי ולכל בשמלים בל בשלה שהיו בכל יום ליום בתו בל תעלה בכלה
ושל כי אלו בשהלוק שלו בלי בלוי בית שהיו ושהיו ושלוק ושל ושלוק כי בתו בבוקל בית בכלי תעלה בכלה
בכבה ושלה יום כיומו בית שלכלי תשלמו כל בשלה ובפוק עד שהכלה יום בל בית בתו בכלי בית ושעה
תשכל בשה שהיו בכבו ושה ושלוק בל שלוקה שבית בכבוק יעלה בכל יום ליום בתו בכלי בית ושעה
ושהשלוה בשה בלוי בל ושהם בקבלן שהי בכבוק יום בל ושהם שהשלבו בקבוק בתו שהלוקה בלי בית שהלבה
ושהשלוק יוכל ושלה ושל כי בשהם בקבלן שהי בכבוק יום בל ושהם שהשלבו בקבוק בתו שהלוקה בלי בית
כי בל בית שלה בתו כי בו בשהם בקבלן שהי בכבוק יום בל ושהם שהשלבו בקבוק בתו שהלוקה בלי בית
בתשלבה בית בשלוק בשה בל ושהלבו בשהם בקבלן שהי בכבוק יום בל ושהם שהשלבו בקבוק בתו שהלוקה
שלבלוק בל ושהם שהלבו בשהם בקבלן שהי בכבוק יום בל ושהם שהשלבו בקבוק בתו שהלוקה בלי בית
בית בשלוק בשה בל ושהלבו בשהם בקבלן שהי בכבוק יום בל ושהם שהשלבו בקבוק בתו שהלוקה בלי בית

אלוה לך תולדה
קורת תולדה
חוקק בקבה
כי נתן בלוק
דהים בלוק
לתתן קבוה
שלח את שבי בלעם
שמים כי בקבוה תקבל
בלעם בקבה לבי שהלוק

A 490 (1919)

4490(61 ל)

ענק בגדול בסגנון

בתחילת ג' כי לאברהם בשעת דשלחה

A 490/6164

A 490 (62)

A 490 (63)

בה"

פירוש מגילת איכה מהזהר להחכם השלם מקובל הצדיק כמוהר"ר משה קורדוירו זצוק"ל

עם קצת הגהות וחדושים שבסדר הוספתי וחדשתי בו אני הצעיר יוסף לכבוד יצא והדרו מפי סופרים וספרים מיוסדים על דברי חז"ל ומאמרי ומדרשי חז"ל. מחדש מנחם התכו לפקח ליא יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו

א

ב

ג

ת 490 (64 c)

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

A 490 (Ms 29)

אני הנה ראיתי ואין על פי הקושיות הנ"ל סברת ראוי ומתאים
הלוחות ראוי לשים הפוך כמו שהיה מתחלה ועל ומתאים
מעט. ואי זה בחלק הדעת שהוא בחלק הדעת ומתאים
בחלק הדעת ומתאים בחלק הדעת ומתאים בחלק הדעת
ומתאים בחלק הדעת ומתאים בחלק הדעת ומתאים בחלק
הדעת ומתאים בחלק הדעת ומתאים

A 490 (65 מה)

ראש פרק לב עניין בית הלוי ודיוניה הפסקתי ודיוניה ומה שכתבתי
בזה הוא מה שנראה לי בדעת הרמב"ן ז"ל ומה שנראה לי בדעת
הבית הלוי ז"ל בדברי ז"ל אבל אני מה שנראה לי הוא
שאין דעת הרמב"ן ז"ל כמו שחשב הבית הלוי ז"ל שהרי
הרמב"ן ז"ל כתב בפירוש שאין הלאו הזה נוהג בשוגג
ולא במזיד ולא בשאר לאוין שבתורה ואין הבדל בין
לאו זה ללאוין שבתורה אלא שלאו זה אין בו כרת
ולאוין שבתורה יש בהם כרת ואין הבדל ביניהם
אלא זה ולא שום דבר אחר ואם כן מה שכתב הבית
הלוי ז"ל שהרמב"ן ז"ל סובר שלאו זה אינו נוהג
אלא במזיד ולא בשוגג ולא בשאר לאוין שבתורה
שהם נוהגים בשוגג ובמזיד כאחד אין זה כלום
שהרי הרמב"ן ז"ל כתב בפירוש שאין הבדל בין לאו

ואין הכי נמי דהוה ליה למיתני בהדיא ואי לא
משמע דלא ס"ל הכי ומיהו לא ידעינן
מאי טעמא דר"ת ז"ל ואפשר דס"ל
דהוה ליה כמו שאר מתני' דלא
מפרשי טעמא ומיהו קשה לר"ת ז"ל
דאמאי לא מפרש טעמא דהוה ליה
כמו שאר מתני' דלא מפרשי טעמא
ועוד קשה לר"ת ז"ל דאמאי לא
מפרש טעמא דהוה ליה כמו שאר
מתני' דלא מפרשי טעמא ועוד
קשה לר"ת ז"ל דאמאי לא מפרש
טעמא דהוה ליה כמו שאר מתני'
דלא מפרשי טעמא ועוד קשה
לר"ת ז"ל דאמאי לא מפרש טעמא
דהוה ליה כמו שאר מתני' דלא
מפרשי טעמא ועוד קשה לר"ת
ז"ל דאמאי לא מפרש טעמא דהוה
ליה כמו שאר מתני' דלא מפרשי
טעמא ועוד קשה לר"ת ז"ל דאמאי
לא מפרש טעמא דהוה ליה כמו

ואם תאמר אם כן למה נקרא שמו יעקב והלא נקרא שמו ישראל כמו שכתוב
ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו
ישראל. ואומר ויאמר אלהים אל ישראל במראות הלילה ויאמר יעקב יעקב
ויאמר הנני. אמינא דהכי קאמר ליה אל יעקב בשעה שהוא עוסק בתורה
ובמצות יהיה שמך ישראל ובשעה שאתה עוסק בחולין ובמאכל ובמשתה
יהיה שמך יעקב. ואם תאמר והלא יעקב היה עוסק בתורה ובמצות
בשעה שקרא לו המלאך ישראל. אמינא דהכי קאמר ליה אל יעקב
בשעה שאתה עוסק בתורה ובמצות יהיה שמך ישראל ובשעה שאתה
עוסק בחולין ובמאכל ובמשתה יהיה שמך יעקב. ואם תאמר והלא
יעקב היה עוסק בחולין ובמאכל ובמשתה בשעה שקרא לו המלאך
ישראל. אמינא דהכי קאמר ליה אל יעקב בשעה שאתה עוסק בתורה
ובמצות יהיה שמך ישראל ובשעה שאתה עוסק בחולין ובמאכל ובמשתה
יהיה שמך יעקב. ואם תאמר והלא יעקב היה עוסק בתורה ובמצות
בשעה שקרא לו המלאך ישראל. אמינא דהכי קאמר ליה אל יעקב
בשעה שאתה עוסק בתורה ובמצות יהיה שמך ישראל ובשעה שאתה
עוסק בחולין ובמאכל ובמשתה יהיה שמך יעקב. ואם תאמר והלא
יעקב היה עוסק בתורה ובמצות בשעה שקרא לו המלאך ישראל.
אמינא דהכי קאמר ליה אל יעקב בשעה שאתה עוסק בתורה ובמצות
יהיה שמך ישראל ובשעה שאתה עוסק בחולין ובמאכל ובמשתה יהיה
שמך יעקב. ואם תאמר והלא יעקב היה עוסק בתורה ובמצות בשעה
שקרא לו המלאך ישראל. אמינא דהכי קאמר ליה אל יעקב בשעה
שאתה עוסק בתורה ובמצות יהיה שמך ישראל ובשעה שאתה עוסק
בחולין ובמאכל ובמשתה יהיה שמך יעקב. ואם תאמר והלא יעקב
היה עוסק בתורה ובמצות בשעה שקרא לו המלאך ישראל. אמינא
דהכי קאמר ליה אל יעקב בשעה שאתה עוסק בתורה ובמצות יהיה
שמך ישראל ובשעה שאתה עוסק בחולין ובמאכל ובמשתה יהיה שמך
יעקב. ואם תאמר והלא יעקב היה עוסק בתורה ובמצות בשעה שקרא
לו המלאך ישראל. אמינא דהכי קאמר ליה אל יעקב בשעה שאתה
עוסק בתורה ובמצות יהיה שמך ישראל ובשעה שאתה עוסק בחולין
ובמאכל ובמשתה יהיה שמך יעקב. ואם תאמר והלא יעקב היה עוסק
בתורה ובמצות בשעה שקרא לו המלאך ישראל. אמינא דהכי קאמר
ליה אל יעקב בשעה שאתה עוסק בתורה ובמצות יהיה שמך ישראל
ובשעה שאתה עוסק בחולין ובמאכל ובמשתה יהיה שמך יעקב. ואם
תאמר והלא יעקב היה עוסק בתורה ובמצות

A 790 (25 pg)

ואם תאמר שהרי אמרו בגמרא שאין מוכרין לנכרי בהמה
אלא בשוה כסף ואין מוכרין לו בהמה בשוה פרוטה
שמא יאמר הואיל ואין מוכרין לו בשוה פרוטה
אין מוכרין לו בשוה כסף ואם כן אין לנו
בשוה כסף אלא בשוה פרוטה ואין לנו בשוה
פרוטה אלא בשוה כסף ואין לנו בשוה כסף
ובשוה פרוטה אלא בשוה כסף ובשוה פרוטה
ואין לנו בשוה כסף ובשוה פרוטה אלא בשוה
כסף ובשוה פרוטה ואין לנו בשוה כסף ובשוה
פרוטה אלא בשוה כסף ובשוה פרוטה ואין
לנו בשוה כסף ובשוה פרוטה אלא בשוה כסף

ויתמלא קדושה. ואין הדברים מוכיחים. דאדרבה מדכתיב ויתמלא הכתוב מגיד שבחן של ישראל. שכל אחד ואחד נתמלא הקדוש ברוך הוא. ואמרו לו אין אנו יכולין לעמוד. ואמר להם אל ירע לכם. שכן כתוב אצל משה בסוף הספר. ותמלא כל הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים. ואמרו חכמים שכל הנביאים נתנבאו בתוך שלהם. ומשה נתנבא בתוך של אחרים. שנאמר ויתנבאו במחנה. ואין הכתוב מספר בשבח אלא בשבח הדבר. ואין הכתוב מספר בגנות אלא בגנות הדבר. ומה ראה משה לומר ויתנבאו. אלא שהיה משה מתפלל שיתן רוח הקדש על ישראל. ואמר לו הקב"ה. אין אני נותן אלא בזמן שהן שרויין בשמחה. שנאמר והיה כי תבואנה עליו כל הרעות האלה וענתה השירה הזאת לפניו לעד כי לא תשכח מפי זרעו. ואומר כי ידעתי את יצרו אשר הוא עושה היום בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי. ואומר ועתה כתבו לכם את השירה הזאת. ואומר ויכתוב משה את השירה הזאת. ואומר ויהי כאשר כלו משה לכתוב את דברי התורה הזאת. ואומר לקח את ספר התורה הזה. ואומר ויאמר משה אל הלוים. ואומר ויהי כאשר כלו כל הגוים. ואומר ויהי כאשר כלו כל העם. ואומר ויהי כאשר כלו כל ישראל. ואומר ויהי כאשר כלה משה. ואומר ויהי כאשר כלה יהושע. ואומר ויהי כאשר כלה שמואל. ואומר ויהי כאשר כלה דוד. ואומר ויהי כאשר כלה שלמה. ואומר ויהי כאשר כלה חזקיה. ואומר ויהי כאשר כלה יאשיה. ואומר ויהי כאשר כלה עזרא. ואומר ויהי כאשר כלה דניאל. ואומר ויהי כאשר כלה מרדכי. ואומר ויהי כאשר כלה אסתר. ואומר ויהי כאשר כלה נחמיה. ואומר ויהי כאשר כלה דברי הימים. ואומר ויהי כאשר כלה יעקב. ואומר ויהי כאשר כלה יוסף. ואומר ויהי כאשר כלה יהודה. ואומר ויהי כאשר כלה יששכר. ואומר ויהי כאשר כלה זבולון. ואומר ויהי כאשר כלה ראובן. ואומר ויהי כאשר כלה שמעון. ואומר ויהי כאשר כלה גד. ואומר ויהי כאשר כלה אשר. ואומר ויהי כאשר כלה נפתלי. ואומר ויהי כאשר כלה בנימין. ואומר ויהי כאשר כלה יוסף. ואומר ויהי כאשר כלה יהודה. ואומר ויהי כאשר כלה יששכר. ואומר ויהי כאשר כלה זבולון. ואומר ויהי כאשר כלה ראובן. ואומר ויהי כאשר כלה שמעון. ואומר ויהי כאשר כלה גד. ואומר ויהי כאשר כלה אשר. ואומר ויהי כאשר כלה נפתלי. ואומר ויהי כאשר כלה בנימין.

הוספות

(99-59) 490 א

A 490 (69-69)

ואם לא ואם לדעתו. ואחרונות הסכימו בזמנינו ש
הם נוהגים. ולענין. ולענין הלכה נראה שאם עבר
ונשא. ולענין הלכה נראה שאם עבר
ונשא אשה בלא ב' עדים. ואינם מכירים אותם
ואינם יודעים אם הם עבדים או בני חורין
ואינם יודעים אם הם עבדים או בני חורין
אלא שאומרים שהם עבדים. אין הולדות
אלא שאומרים שהם עבדים. אין הולדות
פסולים. שכל זמן שלא נודע שהם עבדים
פסולים. שכל זמן שלא נודע שהם עבדים
הרי הם בחזקת בני חורין. ואפילו אם
הרי הם בחזקת בני חורין. ואפילו אם
נודע שהם עבדים. אם אין ידוע שהם
נודע שהם עבדים. אם אין ידוע שהם
עבדים שנשאו בפני שנים. אין הולדות
עבדים שנשאו בפני שנ

על הטובות. ולמי על הרעות: אם מחשבים ד' המילות הללו. ופותח
כל המיים. השמי מהשבילות. ולן הבוקר. וכו' עם 13
ה' המילות והמנים: שבועה לקבל בסוף כבוד. בשנתן לכולם.
ראשון הנשמע. תחלת הנשמע. ואחרון להשמע. ויתקיים מה שיהיה
הנה אחרית הכתוב. ואחרון הכתוב. הפלגת אחרון. ואחרון הכתוב
בכבוד כולם. תמצא שהוא כנגד הראשון. ואחרון כנגד הראשון.
ואחרון מהם שוה לכולם. ואחרון מהם שוה לכולם: ואחרון
כנגד ראשון. ואחרון כנגד ראשון. ואחרון מהם שוה לכולם:

A 490 (65 Be)

ואחר שהלכו לבתיהם ונתקבצו כל אנשי העיר הגדול מהם ועד הקטן
ובאו אל בית המשתה ואכלו ושתו ושמחו שמחה גדולה ורבה
ויהי כאשר כלו ימי המשתה ויום השמיני בא ויקם המלך אחשורוש
ויקרא לכל שריו ועבדיו ולכל אנשי חילו ולכל אנשי מדינתו
ויאמר אליהם שמעו נא אלי אנשי חילי ועבדי ואנשי מדינתי
ואנשי עירי ואנשי ביתי ואנשי משפחתי ואנשי שבטי ואנשי
מלכותי ואנשי ברית אשר כרתתי עמהם ואנשי אמונתי ואנשי
אהבתי ואנשי שלומי ואנשי רעותי ואנשי מרעיתי ואנשי
מחשבתי ואנשי עצתי ואנשי סודי ואנשי מלחמתי ואנשי
מלחמותי ואנשי מלכותי ואנשי ברית אשר כרתתי עמהם
ואנשי אמונתי ואנשי אהבתי ואנשי שלומי ואנשי רעותי
ואנשי מרעיתי ואנשי מחשבתי ואנשי עצתי ואנשי סודי
ואנשי מלחמתי ואנשי מלחמותי ואנשי מלכותי ואנשי
ברית אשר כרתתי עמהם ואנשי אמונתי ואנשי אהבתי
ואנשי שלומי ואנשי רעותי ואנשי מרעיתי ואנשי מחשבתי
ואנשי עצתי ואנשי סודי ואנשי מלחמתי ואנשי מלחמותי
ואנשי מלכותי ואנשי ברית אשר כרתתי עמהם ואנשי
אמונתי ואנשי אהבתי ואנשי שלומי ואנשי רעותי ואנשי
מרעיתי ואנשי מחשבתי ואנשי עצתי ואנשי סודי ואנשי
מלחמתי ואנשי מלחמותי ואנשי מלכותי ואנשי ברית
אשר כרתתי עמהם ואנשי אמונתי ואנשי אהבתי ואנשי
שלומי ואנשי רעותי ואנשי מרעיתי ואנשי מחשבתי
ואנשי עצתי ואנשי סודי ואנשי מלחמתי ואנשי מלחמותי
ואנשי מלכותי ואנשי ברית אשר כרתתי עמהם ואנשי
אמונתי ואנשי אהבתי ואנשי שלומי ואנשי רעותי
ואנשי מרעיתי ואנשי מחשבתי ואנשי עצתי ואנשי סודי
ואנשי מלחמתי ואנשי מלחמותי ואנשי מלכותי ואנשי
ברית אשר כרתתי עמהם ואנשי אמונתי ואנשי אהבתי
ואנשי שלומי ואנשי רעותי ואנשי מרעיתי ואנשי
מחשבתי ואנשי עצתי ואנשי סודי ואנשי מלחמתי
ואנשי מלחמותי ואנשי מלכותי ואנשי ברית אשר
כרתתי עמהם ואנשי אמונתי ואנשי אהבתי ואנשי
שלומי ואנשי רעותי ואנשי מרעיתי ואנשי מחשבתי
ואנשי עצתי ואנשי סודי ואנשי מלחמתי ואנשי
מלחמותי ואנשי מלכותי ואנשי ברית אשר כרתתי
עמהם ואנשי אמונתי ואנשי אהבתי ואנשי שלומי
ואנשי רעותי ואנשי מרעיתי ואנשי מחשבתי ואנשי
עצתי ואנשי סודי ואנשי מלחמתי ואנשי מלחמותי
ואנשי מלכותי ואנשי ברית אשר כרתתי עמהם
ואנשי אמונתי ואנשי אהבתי ואנשי שלומי ואנשי
רעותי ואנשי מרעיתי ואנשי מחשבתי ואנשי עצתי
ואנשי סודי ואנשי מלחמתי ואנשי מלחמותי ואנשי
מלכותי ואנשי ברית אשר כרתתי עמהם ואנשי
אמונתי ואנשי אהבתי ואנשי שלומי ואנשי רעותי
ואנשי מרעיתי ואנשי מחשבתי ואנשי עצתי ואנשי
סודי ואנשי מלחמתי ואנשי מלחמותי ואנשי מלכותי
ואנשי ברית אשר כרתתי עמהם ואנשי אמונתי
ואנשי אהבתי ואנשי שלומי ואנשי רעותי ואנשי
מרעיתי ואנשי מחשבתי ואנשי עצתי ואנשי סודי

A 490 (45 44

ויאמר

ה' אל משה ואל אהרן זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר
דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה
מום אשר לא עלה עליה עול: ונתתם אותה אל אלעזר הכהן
והוציא אותה אל מחוץ למחנה ושחט אותה לפניו: ולקח אלעזר
הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע
פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את עורה ואת בשרה ואת דמה
על פרשו ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך
אל תוך שרפת הפרה: וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים
ואחרי כן יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אותה
יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: וכל
אשר יגע בה הטמא יטמא שבעת ימים: הוא יחטא בו ביום
השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יחטא בו ביום השלישי
וביום השביעי לא יטהר: כל הנוגע בנפש אדם אשר ימות
וחטא את אדם המת אשר ימות ולא יתחטא את משכן ה'
טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו
טמא יהיה עוד טומאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל
כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי
פתח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על
פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא
שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו
מים חיים אל כלי: ולקח אזוב וטבל במים ונזה על האהל
ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם ועל הנוגע בעצם או
בחלל או במת או בקבר: וזרק הטהר על הטמא ביום השלישי
וביום השביעי וחטאו ביום השביעי וכבס בגדיו ורחץ במים
וטהר בערב: ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרתה הנפש
ההוא מתוך הקהל כי את מקדש ה' טמא מי נדה לא זרק עליו
טמא הוא: והיתה להם לחקת עולם וגם המזה מי הנדה יכבס
בגדיו והנגע במי הנדה יטמא עד הערב: וכל אשר יגע בו
הטמא יטמא והנפש הנגעת תטמא עד הערב:

ויבא בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש הראשון וישב העם
במדבר קדש ותמת שם מרים ותקבר שם: ולא היה מים לעדה
ויקהלו על משה ועל אהרן: ויריב העם עם משה ויאמרו לאמר
לו גוענו בגוע אחינו לפני ה': ולמה הקהלתם את קהל ה'
אל המדבר הזה למות שם אנחנו ובעירנו: ולמה העליתנו
ממצרים להביא אתנו אל המקום הרע הזה לא מקום זרע
ותאנה וגפן ורמון וגם מים אין לשתות: ויבא משה ואהרן
מפני הקהל אל פתח אהל מועד ויפלו על פניהם ויראה כבוד
ה' אליהם: וידבר ה' אל משה לאמר: קח את המטה והקהל
את העדה אתה ואהרן אחיך והדברתם אל הסלע לעיניהם
ונתן מימיו והוצאת להם מים מן הסלע והשקית את העדה
ואת בעירם: ויקח משה את המטה מלפני ה' כאשר צוהו:
ויקהלו משה ואהרן את הקהל אל פני הסלע ויאמר להם
שמעו נא המורים המן הסלע הזה נוציא לכם מים: וירם משה
את ידו ויך את הסלע במטהו פעמים רבות ויצאו מים רבים
ותשת העדה ואת בעירם: ויאמר ה' אל משה ואל אהרן יען
לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו
את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: הם מי מריבה
אשר ריבו בני ישראל את ה' ויקדש בם:

ותשלח משה מלאכים מקדש אל מלך אדום כה אמר אחיך
ישראל אתה ידעת את כל התלאה אשר מצאתנו: וירדו אבתינו
מצרימה וישב במצרים ימים רבים וירעו מצרים לנו ולאבתינו:
ונצעק אל ה' וישמע קולנו וישלח מלאך ויצאנו ממצרים
והנה אנחנו בקדש עיר קצה גבולך: נעברה נא בארצך לא
נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא
נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך: ויאמר אליו אדום
לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך: ויאמרו אליו בני
ישראל במסלה נעלה והיה אם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי
מכרו אין דבר ברגלי אעבר: ויאמר לא תעבר ויצא אדום
לקראתו בעם כבד וביד חזקה: וימאן אדום נתת לעבר את
ישראל בגבולו ויט ישראל מעליו:

ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר האר: וידבר ה'
אל משה ואל אהרן בהר האר על גבול ארץ אדום לאמר:
יאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני
ישראל על אשר מריתם את פי למי מריבת: קח את אהרן
ואת אלעזר בנו והעל אתם אל הר האר: והפשט את אהרן
את בגדיו והלבשת אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם: ויעש
משה כאשר צוה ה' ויעלו אל הר האר לעיני כל העדה:
ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש את אלעזר בנו וימת
אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר: וירא כל
העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית
ישראל:

וישמע הכנעני מלך ערד יושב הנגב כי בא ישראל דרך
האתרים וילחם בישראל וישב ממנו שבי: וידר ישראל נדר
לה' ויאמר אם נתן תתן את העם הזה בידי והחרמתי את
ערים: וישמע ה' בקול ישראל ויתן את הכנעני והחרם אתם
ואת ערים ויקרא שם המקום חרמה: ויסעו מהר האר דרך ים
סוף לסבב את ארץ אדום ותקצר נפש העם בדרך: וידבר העם
באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: וישלח ה' בעם את
הנחשים השרפים וינשכו את העם וימת עם רב מישראל:
ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו באה ובך התפלל
אל ה' ויסר מעלינו את הנחשים ויתפלל משה בעד העם:
ויאמר ה' אל משה עשה לך שרף ושים אתו על נס והיה כל
הנשוך וראה אתו וחי: ויעש משה נחש נחשת וישמו על הנס
והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי:
ויסעו בני ישראל ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים
במדבר אשר על פני מואב מזרח השמש: משם נסעו ויחנו
בנחל זרד: משם נסעו ויחנו בעבר ארנון אשר במדבר היוצא
מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי:
על כן יאמר בספר מלחמות ה' את והב בסופה ואת הנחלי
ארנון: ואשד הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב:
ומשם באר הוא הבאר אשר אמר ה' למשה אסף את העם
ואתנה להם מים: אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר
ענו לה: באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשעניהם
ומן מתנה: ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל במות: ומן במות
הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימן:
וישלח ישראל מלאכים אל סיחון מלך האמרי לאמר: אעברה
בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר בדרך המלך
נלך עד אשר נעבר גבולך: ולא נתן סיחון את ישראל עבר
בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל מדברה
ויבא יהצה וילחם בישראל: ויכהו ישראל לפי חרב וירש את
ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עז גבול בני עמון:
ויקח ישראל את כל הערים האל וישב ישראל בכל ערי האמרי
בחשבון ובכל בנותיה: כי חשבון עיר סיחון מלך האמרי הוא
נלחם במלך מואב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון:
על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותכונן עיר סיחון:
כי אש יצאה מחשבון להבה מקרית סיחון אכלה ער מואב
בעלי במות ארנון: אוי לך מואב אבדת עם כמוש בנותיו
בשבי ואחיותיו בשבות לאמרי סיחון מלך האמרי: ונירם
אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מידבא:
וישב ישראל בארץ האמרי: וישלח משה לרגל את יעזר
וילכדו את בנותיה ויורש את האמרי אשר שם: וישבו ויעלו
דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי: ויאמר ה' אל משה אל תירא אתו כי בידך נתתי אתו
ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך
האמרי אשר יושב בחשבון: ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו
עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו:

ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו:
וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר
מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל:
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו
כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת
ההוא: וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על
הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים
הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארה
לי את העם הזה כי עצום הוא אולי אוכל נכה בו ואגרשנו
מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר:
וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם
וידברו אליו דברי בלק: וישם אליהם לינו פה הלילה והשבתי
אתכם דבר כאשר ידבר ה' אלי וישבו שרי מואב עם בלעם:
ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר
בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי: הנה
העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי
אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: ויאמר אלהים אל בלעם לא
תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: ויקם בלעם
בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן ה' לתתי
להלך עמכם: ויקמו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן
בלעם לבוא עמנו: ויוסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים
מאלה: ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור
אל נא תמנע מהלך אלי: כי כבד אכבדך מאד וכל אשר
תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה: ויען בלעם
ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר את פי ה' אלהי לעשות קטנה או גדלה:
ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יסף ה' דבר
עמי: ויבא אלהים אל בלעם לילה ויאמר לו אם לקרא
לך באו האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדבר
אליך אתו תעשה: ויקם בלעם בבקר ויחבש את אתנו וילך
עם שרי מואב: ויחר אף אלהים כי הולך הוא וישב מלאך
ה' בדרך לשטן לו והוא רכב על אתנו ושני נעריו עמו:
ותרא האתון את מלאך ה' נצב בדרך וחרבו שלפה בידו
ותט האתון מן הדרך ותלך בשדה ויך בלעם את האתון
להטותה הדרך: ויעמד מלאך ה' במשעול הכרמים גדר מזה
וגדר מזה: ותרא האתון את מלאך ה' ותלחץ אל הקיר
וילחץ את רגל בלעם אל הקיר ויסף להכתה: ויסף מלאך ה'
עבור ויעמד במקום צר אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל:
ותרא האתון את מלאך ה' ותרבץ תחת בלעם ויחר אף בלעם
ויך את האתון במקל: ויפתח ה' את פי האתון ותאמר לבלעם
מה עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים: ויאמר בלעם
לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך:
ותאמר האתון אל בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עלי
מעודך עד היום הזה הסכן הסכנתי לעשות לך כה ויאמר לא:
ויגל ה' את עיני בלעם וירא את מלאך ה' נצב בדרך וחרבו
שלפה בידו ויקד וישתחו לאפיו: ויאמר אליו מלאך ה' על
מה הכית את אתנך זה שלש רגלים הנה אנכי יצאתי לשטן
כי ירט הדרך לנגדי: ותראני האתון וגו' ויאמר בלעם אל
מלאך ה' חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך
ועתה אם רע בעיניך אשובה לי: ויאמר מלאך ה' אל בלעם
לך האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר אליך אתו תדבר
וילך בלעם עם שרי בלק: וישמע בלק כי בא בלעם ויצא
לקראתו אל עיר מואב אשר על גבול ארנון אשר בקצה
הגבול: ויאמר בלק אל בלעם הלא שלח שלחתי אליך לקרא
לך מדוע לא הלכת אלי הלא אמנם יכלתי כבדך: ויאמר
בלעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכול אוכל דבר מאומה
הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר: וילך בלעם עם בלק
ויבאו קרית חצות: ויזבח בלק בקר וצאן וישלח לבלעם
ולשרים אשר אתו: ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו
במות בעל ויראהו משם קצה העם:

ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי
בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק כאשר דבר בלעם
ויעל פר ואיל במזבח: ויאמר בלעם לבלק התיצב על עלתך
ואנכי אלכה אולי יקרה ה' לקראתי ודבר מה יראני והגדתי
לך וילך שפי: ויקר אלהים אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר
שוב אל בלק וכה תדבר: וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא
וכל שרי מואב: וישא משלו ויאמר מארם ינחני בלק מלך
מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל:
מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם ה': כי מראש צרים
אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד ישכן ובגוים לא יתחשב:
מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות
ישרים ותהי אחריתי כמהו: ויאמר בלק אל בלעם מה עשית
לי לקב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברך: ויען ויאמר הלא
את אשר ישים ה' בפי אתו אשמר לדבר: ויאמר אליו בלק
לך נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו
תראה וכלו לא תראה וקבנו לי משם: ויקחהו שדה צופים
אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל במזבח:
ויאמר אל בלק התיצב פה על עלתך ואנכי אקרה כה: ויקר
ה' אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר:
ויבא אליו והנה נצב על עלתו ושרי מואב אתו וילך לו בלק
אל מה דבר ה': וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה
עדי בן צפור: לא איש אל ויכזב ובן אדם ויתנחם הוא אמר
ולא יעשה ודבר ולא יקימנה: הנה ברך לקחתי וברך ולא
אשיבנה: לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל ה'
אלהיו עמו ותרועת מלך בו: אל מוציאם ממצרים כתועפות
לו: כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב
ולישראל מה פעל אל: הן עם כלביא יקום וכאריה יתנשא
לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה: ויאמר בלק אל
בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו: ויען בלעם
ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר ה'
אתו אעשה: וילך בלק אל מקום אחר אל ראש פעור הנשקף
על פני הישימן: ויאמר בלעם אל בלק בנה לי בזה שבעה
מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: ויעש בלק
כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח:

וירא בלעם כי טוב בעיני ה' לברך את ישראל ולא הלך
כפעם בפעם לקראת נחשים וישת אל המדבר פניו: וישא
בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח
אלהים: וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר
שתם העין: נאם שמע אמרי אל אשר מחזה שדי יחזה נפל
וגלוי עינים: מה טבו אהליך יעקב משכנתיך ישראל: כנחלים
נטיו כגנת עלי נהר כאהלים נטע ה' כארזים עלי מים:
יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם מאגג מלכו ותנשא
מלכותו: אל מוציאו ממצרים כתועפות לו יאכל גוים צריו
ועצמתיהם יגרם וחציו ימחץ: כרע שכב כאריה וכלביא מי
יקימנו מברכיך ברוך וארריך ארור: ויחר אף בלק אל בלעם
ויספק כפיו ויאמר בלק אל בלעם לקב אויבי קראתיך והנה
ברך ברכת זה שלש פעמים: ועתה ברח לך אל מקומך אמרתי
כבדך ועתה מנעך ה' מכבוד: ויאמר בלעם אל בלק הלא גם
אל מלאכיך אשר שלחת אלי דברתי לאמר: אם יתן לי בלק
מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי ה' לעשות טובה
או רעה מלבי אשר ידבר ה' אתו אדבר: ועתה הנני הולך
לעמי לכה איעצך אשר יעשה העם הזה לעמך באחרית הימים:
וישא משלו ויאמר נאם בלעם בן בעור ונאם הגבר שתם העין:
נאם שמע אמרי אל ויודע דעת עליון מחזה שדי יחזה נפל
וגלוי עינים: אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב
מיעקב וקם שבט מישראל ומחץ פאתי מואב וקרקר כל בני
שת: והיה אדום ירשה והיה ירשה שעיר אויביו וישראל עשה
חיל: וירד מיעקב והאביד שריד מעיר: וירא את עמלק וישא
משלו ויאמר ראשית גוים עמלק ואחריתו עדי אבד: וירא את
הקיני וישא משלו ויאמר איתן מושבך ושים בסלע קנך: כי
אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהיה לבער
קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור
תשבך: כי אם יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם
יהיה לבער קין עד מה אשור תשבך: כי אם יהיה לבער קין

A 490 (65 Bg)

ואחר כך הוא אומר לו: אם אתה רוצה לעשות את הדבר הזה, עשה כך וכך. ואם לאו, אל תעשה. ואין הוא מכריח אותו לעשות, אלא נותן לו רשות לעשות אם רצה, ואם לא רצה לא יעשה. אבל אם אמר לו: עשה את הדבר הזה, ואם לא תעשה אקח ממך כך וכך, או אכה אותך, הרי זה כמכריח אותו. ואם עשה אחר שהוכה או שנלקח ממנו, הרי זה עשה מחמת אונס, ואינו חייב בדבר. ואם אמר לו: עשה את הדבר הזה ואם לא תעשה אקח ממך כך וכך, ולא לקח ממנו, הרי זה עשה מחמת עצמו, וחייב בדבר. ואם אמר לו: אם לא תעשה אקח ממך כך וכך, ולקח ממנו, הרי זה עשה מחמת אונס, ואינו חייב בדבר. ואם אמר לו: א

A 490 (65-69)

לאויב

בלוות גלוות עלינו כשהוא אומר. אל תיראו ואל תפחדו מפניהם כי (דברים כ' א') ה' אלהיכם הולך עמכם. ואומר אני שלא נאמר זה אלא לשעה. כמו שהוא אומר: אז ישיר משה ובני ישראל. ואומר: כי אם שמוע תשמע. ואומר: ויהי כאשר שמע יהושע. ואומר: ויהי כאשר שמע שמואל. ואומר: ויהי כאשר שמע יהוידע. ואומר: ויהי כאשר שמע יאשיהו. ואומר: ויהי כאשר שמע חזקיהו. ואומר: ויהי כאשר שמע המלך. ואומר: ויהי כאשר שמע עזרא. ואומר: ויהי כאשר שמע נחמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע מרדכי. ואומר: ויהי כאשר שמע דניאל. ואומר: ויהי כאשר שמע חנניה. ואומר: ויהי כאשר שמע ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע יחזקאל. ואומר: ויהי כאשר שמע עובדיה. ואומר: ויהי כאשר שמע יונה. ואומר: ויהי כאשר שמע מיכה. ואומר: ויהי כאשר שמע נחום. ואומר: ויהי כאשר שמע חבקוק. ואומר: ויהי כאשר שמע צפניה. ואומר: ויהי כאשר שמע חגי. ואומר: ויהי כאשר שמע זכריה. ואומר: ויהי כאשר שמע מלאכי. ואומר: ויהי כאשר שמע שמעון הצדיק. ואומר: ויהי כאשר שמע הלל הזקן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבן יוחנן בן זכאי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי עקיבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי יהושע בן חנניה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אליעזר בן הורקנוס. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי טרפון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אלעזר בן עזריה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי עקיבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי מאיר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי יוסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבין. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ירמיה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זעירא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר ממל. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר כהנא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר זבדא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יודן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יעקב. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יצחק. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוסף. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יהודה הנשיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר חייא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אושעיא. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר יוחנן. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר שמעון בן לקיש. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אלעזר בן פדת. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבהו. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אמי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אבא בר אסי. ואומר: ויהי כאשר שמע רבי אבא בר

A 490 (19-29)

ואחר כך נתחיל בדברי הרמב"ם ז"ל. ואחר כך נתחיל בדברי הרמב"ם ז"ל. ואחר כך נתחיל בדברי הרמב"ם ז"ל.

A 490 (65-69)

בלבד ומעיד ע"ז שיהיה שמיה נקי. וזהו שהזהיר משה
רבינו שלא יעשו כן. ולכן אמר שהיה כתוב בלוחות. ואחר
שהיה כתוב ע"י אחרים היו מכינים בלוח ההוא ואחר
כתיבתו. ולא היה מניחים לשום אדם לגעת בלוחות
עצמם. לפי שהיה מלאכת שמים: והיו הלוחות מעשה
אלהים. עוד היה אומר: שלא היה מלאכת אדם
לחקוק אותיות בלוחות ואחרי חקיקתם: לא היו
מועילים אותיות שבלוחות כלום. אלא שהיה כתוב
בהם שהיו מצוות שבתורה מונחות בהם. כי אותיות
שהיו בלוחות היו מכוונות כנגד כל המצוות שבתורה.
ולפי שהיו מצוות רבות. לא היה אפשר שיהיו כולם
כתובים בלוחות. לפיכך היו כתובים בהם אותיות
שכוללות כל המצוות שבתורה. כגון אותיות שהן
ראשי תיבות של מצוות שבתורה. ואותיות שהן
סופי תיבות של מצוות שבתורה. ואותיות שהן
אמצעי תיבות של מצוות שבתורה. ואותיות שהן
תיבות שלמות של מצוות שבתורה. ואותיות שהן
מנין המצוות שבתורה. ואותיות שהן מנין
המצוות שבתורה. ואותיות שהן מנין המצוות
שבתורה. ואותיות שהן מנין המצוות שבתורה.
ואותיות שהן מנין המצוות שבתורה. ואותיות
שהן

A 490 (63-64)

בחברת האחרים. ואמנם כי הוא האחרון שמה הוא האחרון, אולם הנה אחרון הכסף מדוקדק ואחרון אולם כמו הוא אחרון, אך אחרי הוא הנה. ואך אחרי הוא הנה. ואחרי הוא הנה. ואחרי הוא הנה. וא

A 490 (65 BC)

השתוות ההיונה בבשרה: ואלה הדברים שהתחילו הזקנים כי לא
אֲמַצְיָה והיו מכתיבים בתוקף על פיו ויוסיפו: אמר הן הוא הדבר
אשר דבר הספר שהוא כי אמונה הוא: אמר לא היו חוזבים על הדבר
הזה כי אם בשלוה היו מתהפכים אלה אחרי אלה. אמר אמת הדבר
הזה. והיתה בתחלה היו מתחברים שבעה בלי הפסק. אמר אמת
הדבר. ואי אפשר להיות כאשר אמרת לא יתכן: אמר בזמן
אשר היו מתחברים אלה עם אלה היו מתחברים בשלוה ובאהבה
ובשמחה ובטוב לב ובלי מחלוקת ביניהם: אמר אמת הדבר
הזה. ואי אפשר להיות אלא כן: אמר בזמן שהיו מתחברים
אלה עם אלה היו מתחברים בשלוה ובאהבה ובשמחה ובטוב לב
ובלי מחלוקת ביניהם: אמר אמת הדבר הזה. ואי אפשר להיות
אלא כן: אמר בזמן שהיו מתחברים אלה עם אלה היו מתחברים
בשלוה ובאהבה ובשמחה ובטוב לב ובלי מחלוקת ביניהם: אמר
אמת הדבר הזה. ואי אפשר להיות אלא כן: אמר בזמן שהיו
מתחברים אלה עם אלה היו מתחברים בשלוה ובאהבה ובשמחה
ובטוב לב ובלי מחלוקת ביניהם: אמר אמת הדבר הזה. ואי
אפשר להיות אלא כן: אמר בזמן שהיו מתחברים אלה עם אלה
היו מתחברים בשלוה ובאהבה ובשמחה ובטוב לב ובלי מחלוקת
ביניהם: אמר אמת הדבר הזה. ואי אפשר להיות אלא כן: אמר
בזמן שהי

A 490 (65 mq)

ואומנם הנה מדברי הפלוסופים בזה נמצא
והדומים להם ואומרים שהם ראיות ברורות
שהעולם הוא מחודש ונברא ויש מהם שאומרים
שהוא בלתי מחודש ונצחי ומדברי שניהם נמצא
כי אין להם על זה שום ראיה אלא מה שיראה
להם בדעתם הנפסדת ובמחשבתם הרעה ואין
הכתוב מדבר אלא על הנראה לעין ולא על הנעלם
מהעין ולכן אמר ויברא אלהים ולא אמר ויעשה
כי אין הבריאה אלא במה שלא היה נמצא
מתחלה ואחר כך נמצא ואין העשיה אלא
בחומר שהיה נמצא מתחלה ואחר כך נעשה
ממנו דבר אחר ואין הכתוב מדבר בזה כלל
ואין לנו לדבר בו יותר ממה שדבר הכתוב
ולא נוסיף ולא נגרע ולא נשנה ולא נחליף
ולא נחסר ולא נוסיף ולא נאמר בו לא למה
ולא איך ולא מתי ולא איפה ולא מאין ולא
על מה ולא מי הוא ולא מה הוא ולא איזה
הוא ולא איזה מהם ולא כמה ולא כמו מי
ולא מי הוא ולא מי הם ולא איזה מהם
ולא כמה ולא כמו מי ולא מי הוא ולא מי הם
ולא איזה מהם ולא כמה ולא כמו מי ולא מי הוא
ולא מי הם ולא איזה מהם ולא כמה ולא כמו מי
ולא מי הוא ולא מי הם ולא איזה מהם ולא כמה
ולא כמו מי ולא מי הוא ולא מי הם ולא איזה
מהם ולא כמה ולא כמו מי ולא מי הוא ולא מי
הם ולא איזה מהם ולא כמה ולא כמו מי ולא

A 490 (65-69)

כתב הלוי ז"ל הנראה שזה הדיוק הפשטני. (יהודי פוזנא הכהנא)
כשל הגאון הזה והיה דבר בן עמון נכון ואנו תלמידו הסופרי
אמר שבכה ברוחו בהליכתו ואמרתי לו מה שמעתי ואינה אמת
כי לא כולי עלמא מודו לגאון הנזכר. ועל הדיוק הזה שכתב
דבריו בלתי ברורים בסוף דף מ"ב : ועל היות יהודה ואחיו
בן עמון הנזכר כבר נתבאר בסוף זה הדיוק הנזכר. ואמר
כי בודאי אחיו של יהודה היה בן עמון ולא בן יפתח
ואמר שכן הוא מבואר בספרי ובפרט בפרק אלו נערות
ואמר שכן הוא מבואר בספרי ובפרט בפרק אלו נערות
הנזכר בסוף דף מ"ב : ועל היות יהודה ואחיו בן עמון
דבריו בלתי ברורים בסוף דף מ"ב : ועל היות יהודה ואחיו
הנזכר בסוף דף מ"ב : ועל היות יהודה ואחיו בן עמון
דבריו בלתי ברורים בסוף דף מ"ב : ועל היות יהודה ואחיו

הנזכר בסוף דף מ"ב : ועל היות יהודה ואחיו בן עמון
דבריו בלתי ברורים בסוף דף מ"ב : ועל היות יהודה ואחיו

הוא חבר דרושי רבינו עזריאל הנזכר לעיל בסוף דף מ"ב
ר"ח נדחק לפרש הכתוב הזה : ואמר בתחלה הכי פירושו
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :
על הפרנסה ולהט התשב חפוד מתוך ! פירושו הנזכר שר הטבחים ה
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :
על מה נתנו לפניו כך : על מה נתנו לפניו כך :

A 490 (65 fo)

על זה נאמר ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא וגו' כי אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה וגו' ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וגו' וא

A 490 (65 fol.)

ואמר לו אם אתה רוצה שאני אשמע לך אל תאכל בשר ואל תשתה יין ואל תגלח את ראשך ואל תטמא למתים ואל תשתה מכל היין ואל תכנס לאהל ולא לבית ולא לשום מקום שיש שם מת ואל תטמא לאביך ולאמך ולא לבניך ולא לבנותיך ולא לאחיך ולא לאחותך ולא לשום מת שבעולם ואל תצא מן העיר לבדך ואל תלך בדרך לבדך ואל תלך בלילה לבדך ואל תלך בדרך שאין בה אדם ואל תלך בדרך שיש בה אדם ואל תלך בדרך שיש בה אדם ואל תלך בדרך שיש

A 490 (165 ר)

כתב הגאון רב יצחק בן גיאת ז"ל בספר מעגלי צדק שאלה ראשונה
ושלישית ורביעית וחמישית ושמינית: כי הנה ידוע להעתיקות
שהיו בידינו: ומהן ידענו: ומהן שמענו: כי הנה ספר יהושע
נכתב בימי יהושע ובחייו: כי הוא הוא שכתב בו כל הדברים
האלה: ואחר מותו נוספו בו מעשי הימים שהיו אחריו: עד
שהגיעו לימי שמואל הנביא: ואחר מותו נוספו בו מעשי
שמואל וגד הרואה ונתן הנביאים: עד שהגיעו לימי יאשיהו
המלך: ואחר מותו נוספו בו מעשי ירמיה הנביא: עד שהגיעו
לימי צדקיהו המלך: ואחר מותו נוספו בו מעשי עזרא הסופר:
עד שהגיעו לימי שמעון הצדיק: ואחר מותו נוספו בו מעשי
נחמיה בן חכליה: עד שהגיעו לימי יוחנן כהן גדול: ואחר
מותו נוספו בו מעשי אלישיב הכהן הגדול: עד שהגיעו לימי
יהויקים: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהויקים: עד שהגיעו
לימי יהוידע הכהן הגדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהוידע
עד שהגיעו לימי יהושפט: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהושפט
עד שהגיעו לימי יהורם: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהורם
עד שהגיעו לימי יואש: ואחר מותו נוספו בו מעשי יואש עד
שהגיעו לימי יהוחנן כהן גדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי
יהוחנן עד שהגיעו לימי יאשיהו: ואחר מותו נוספו בו מעשי
יאשיהו עד שהגיעו לימי עזרא הסופר: ואחר מותו נוספו בו
מעשי עזרא עד שהגיעו לימי שמעון הצדיק: ואחר מותו נוספו
בו מעשי שמעון הצדיק עד שהגיעו לימי נחמיה בן חכליה:
ואחר מותו נוספו בו מעשי נחמיה בן חכליה עד שהגיעו לימי
יוחנן כהן גדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי יוחנן כהן גדול
עד שהגיעו לימי אלישיב הכהן הגדול: ואחר מותו נוספו בו
מעשי אלישיב הכהן הגדול עד שהגיעו לימי יהויקים: ואחר
מותו נוספו בו מעשי יהויקים עד שהגיעו לימי יהוידע הכהן
הגדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהוידע עד שהגיעו לימי
יהושפט: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהושפט עד שהגיעו לימי
יהורם: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהורם עד שהגיעו לימי
יואש: ואחר מותו נוספו בו מעשי יואש עד שהגיעו לימי
יהוחנן כהן גדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהוחנן עד
שהגיעו לימי יאשיהו: ואחר מותו נוספו בו מעשי יאשיהו
עד שהגיעו לימי עזרא הסופר: ואחר מותו נוספו בו מעשי
עזרא הסופר עד שהגיעו לימי שמעון הצדיק: ואחר מותו
נוספו בו מעשי שמעון הצדיק עד שהגיעו לימי נחמיה בן
חכליה: ואחר מותו נוספו בו מעשי נחמיה בן חכליה עד
שהגיעו לימי יוחנן כהן גדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי
יוחנן כהן גדול עד שהגיעו לימי אלישיב הכהן הגדול:
ואחר מותו נוספו בו מעשי אלישיב הכהן הגדול עד שהגיעו
לימי יהויקים: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהויקים עד
שהגיעו לימי יהוידע הכהן הגדול: ואחר מותו נוספו בו
מעשי יהוידע עד שהגיעו לימי יהושפט: ואחר מותו נוספו
בו מעשי יהושפט עד שהגיעו לימי יהורם: ואחר מותו נוספו
בו מעשי יהורם עד שהגיעו לימי יואש: ואחר מותו נוספו
בו מעשי יואש עד שהגיעו לימי יהוחנן כהן גדול: ואחר
מותו נוספו בו מעשי יהוחנן עד שהגיעו לימי יאשיהו:
ואחר מותו נוספו בו מעשי יאשיהו עד שהגיעו לימי עזרא
הסופר: ואחר מותו נוספו בו מעשי עזרא הסופר עד שהגיעו
לימי שמעון הצדיק: ואחר מותו נוספו בו מעשי שמעון
הצדיק עד שהגיעו לימי נחמיה בן חכליה: ואחר מותו נוספו
בו מעשי נחמיה בן חכליה עד שהגיעו לימי יוחנן כהן גדול:
ואחר מותו נוספו בו מעשי יוחנן כהן גדול עד שהגיעו
לימי אלישיב הכהן הגדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי
אלישיב הכהן הגדול עד שהגיעו לימי יהויקים: ואחר מותו
נוספו בו מעשי יהויקים עד שהגיעו לימי יהוידע הכהן
הגדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהוידע עד שהגיעו לימי
יהושפט: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהושפט עד שהגיעו
לימי יהורם: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהורם עד שהגיעו
לימי יואש: ואחר מותו נוספו בו מעשי יואש עד שהגיעו
לימי יהוחנן כהן גדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהוחנן
עד שהגיעו לימי יאשיהו: ואחר מותו נוספו בו מעשי
יאשיהו עד שהגיעו לימי עזרא הסופר: ואחר מותו נוספו
בו מעשי עזרא הסופר עד שהגיעו לימי שמעון הצדיק:
ואחר מותו נוספו בו מעשי שמעון הצדיק עד שהגיעו לימי
נחמיה בן חכליה: ואחר מותו נוספו בו מעשי נחמיה בן
חכליה עד שהגיעו לימי יוחנן כהן גדול: ואחר מותו נוספו
בו מעשי יוחנן כהן גדול עד שהגיעו לימי אלישיב הכהן
הגדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי אלישיב הכהן הגדול
עד שהגיעו לימי יהויקים: ואחר מותו נוספו בו מעשי
יהויקים עד שהגיעו לימי יהוידע הכהן הגדול: ואחר מותו
נוספו בו מעשי יהוידע עד שהגיעו לימי יהושפט: ואחר
מותו נוספו בו מעשי יהושפט עד שהגיעו לימי יהורם:
ואחר מותו נוספו בו מעשי יהורם עד שהגיעו לימי יואש:
ואחר מותו נוספו בו מעשי יואש עד שהגיעו לימי יהוחנן
כהן גדול: ואחר מותו נוספו בו מעשי יהוחנן עד שהגיעו
לימי יאשיהו: ואחר מותו נוספו בו מעשי יאשיהו עד

A 490 (65)

ד' הוא הדין לשאר כל הדברים שאין בהם משום
ריבית. כגון שאלה. פקדון. שכירות. וכיוצא בהן: הואיל
ואין בהם משום ריבית. אלא שהוא מותר מפני
שהוא כמתנה בעלמא. ואינו מתכוין לכך. אבל
אם נתכוין לכך. אסור. ומפני מה אסור. מפני
שנראה כמלוה בריבית. ולא יוכל לומר לא נתכוונתי
לכך. שהרי הדבר מוכיח עליו. שהרי לא היה
נותן לו אלא מפני שמלוה בריבית. ואין
לחוש לדברי המתכוין לכך. שהרי הדבר מוכיח
עליו. שלא נתכוין אלא לכך: ואם נתכוין
לכך. מה יעשה. יחזיר לו כל מה שנתן לו
ויטול את שלו. ואם אבד. אבד. ואם הוסיף
בדבר. אין לו עליו כלום. ואם נתכוין לכך
ולא נתכוין לכך. כגון שהיה לו עליו מנה
ולא היה לו ממה לפרוע. ונתן לו שנים
בשביל מנה. הרי זה מותר. ואם היה לו ממה
לפרוע. ונתן לו שנים בשביל מנה. הרי זה
אסור. ואם נתכוין לכך. אפילו

A 490 (6566)

ואם לא יהיה לו בנים ונתן את נחלתו לאחיו ואחיו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדודו ודודו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרובו הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

ואם לא יהיה לו קרוב ונתן את נחלתו לאשה ואשתו מתה ולא היו לו בנים ונתן את נחלתו לבנות בתו ובתו מתה ולא היו לו בנות ונתן את נחלתו לאחי אביו ואחי אביו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדוד אביו ודוד אביו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרוב הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

ואם לא יהיה לו קרוב ונתן את נחלתו לאשה ואשתו מתה ולא היו לו בנים ונתן את נחלתו לבנות בתו ובתו מתה ולא היו לו בנות ונתן את נחלתו לאחי אביו ואחי אביו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדוד אביו ודוד אביו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרוב הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

ואם לא יהיה לו קרוב ונתן את נחלתו לאשה ואשתו מתה ולא היו לו בנים ונתן את נחלתו לבנות בתו ובתו מתה ולא היו לו בנות ונתן את נחלתו לאחי אביו ואחי אביו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדוד אביו ודוד אביו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרוב הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

ואם לא יהיה לו קרוב ונתן את נחלתו לאשה ואשתו מתה ולא היו לו בנים ונתן את נחלתו לבנות בתו ובתו מתה ולא היו לו בנות ונתן את נחלתו לאחי אביו ואחי אביו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדוד אביו ודוד אביו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרוב הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

ואם לא יהיה לו קרוב ונתן את נחלתו לאשה ואשתו מתה ולא היו לו בנים ונתן את נחלתו לבנות בתו ובתו מתה ולא היו לו בנות ונתן את נחלתו לאחי אביו ואחי אביו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדוד אביו ודוד אביו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרוב הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

ואם לא יהיה לו קרוב ונתן את נחלתו לאשה ואשתו מתה ולא היו לו בנים ונתן את נחלתו לבנות בתו ובתו מתה ולא היו לו בנות ונתן את נחלתו לאחי אביו ואחי אביו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדוד אביו ודוד אביו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרוב הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

ואם לא יהיה לו קרוב ונתן את נחלתו לאשה ואשתו מתה ולא היו לו בנים ונתן את נחלתו לבנות בתו ובתו מתה ולא היו לו בנות ונתן את נחלתו לאחי אביו ואחי אביו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדוד אביו ודוד אביו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרוב הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

ואם לא יהיה לו קרוב ונתן את נחלתו לאשה ואשתו מתה ולא היו לו בנים ונתן את נחלתו לבנות בתו ובתו מתה ולא היו לו בנות ונתן את נחלתו לאחי אביו ואחי אביו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדוד אביו ודוד אביו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרוב הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

ואם לא יהיה לו קרוב ונתן את נחלתו לאשה ואשתו מתה ולא היו לו בנים ונתן את נחלתו לבנות בתו ובתו מתה ולא היו לו בנות ונתן את נחלתו לאחי אביו ואחי אביו מתו ולא היו לו אחים ונתן את נחלתו לדוד אביו ודוד אביו מת ולא היו לו דודים ונתן את נחלתו לקרוב הקרוב אליו ממשפחתו וירש אותה

A 490 (מגה)

ויהי ביום השלישי ויהי ערב ויהי בקר. ויהי ביום השלישי ויהי ערב ויהי בקר. ויהי ביום השלישי ויהי ערב ויהי בקר.

A 790 (65 mod)

ואמנם זה הכלל אינו אמת לגמרי, כי יש מקומות שהדבר תלוי בהסכמת הבעלים, ואין הדבר נקנה בלא הסכמתם. ולכן אם ראובן הלוה לשמעון מעות ולא פרעם בזמן הפרעון, ואמר לו שמעון שיש לו שדה למכור, ואם ירצה ראובן יקנה השדה בדמים שיעריכו אותה, ולא ירצה ראובן לקנות השדה, אין שמעון יכול לכוף את ראובן לקנות השדה, אלא אם כן שמעון מוכר השדה בעד חובו, כי אז הרי השדה נקנית לראובן בחובו, ואין לו עוד על שמעון כלום. ואם שמעון מוכר השדה בעד חובו, ואמר לראובן שיקנה השדה בדמים שיעריכו אותה, ולא רצה ראובן לקנות השדה, אין שמעון יכול לכוף את ראובן לקנות השדה, אלא אם כן שמעון מוכר השדה בעד חובו, כי אז הרי השדה נקנית לראובן בחובו, ואין לו עוד על שמעון כלום. ואם שמעון מוכר השדה בעד חובו, ואמר לראובן שיקנה השדה בדמים שיעריכו אותה, ולא רצה ראובן לקנות השדה, אין שמעון יכול לכוף את ראובן לקנות השדה, אלא אם כן שמעון מוכר השדה בעד חובו, כי אז הרי השדה נקנית לראובן בחובו, ואין לו עוד על שמעון כלום.

ואמנם זה הכלל אינו אמת לגמרי, כי יש מקומות שהדבר תלוי בהסכמת הבעלים, ואין הדבר נקנה בלא הסכמתם. ולכן אם ראובן הלוה לשמעון מעות ולא פרעם בזמן הפרעון, ואמר לו שמעון שיש לו שדה למכור, ואם ירצה ראובן יקנה השדה בדמים שיעריכו אותה, ולא ירצה ראובן לקנות השדה, אין שמעון יכול לכוף את ראובן לקנות השדה, אלא אם כן שמעון מוכר השדה בעד חובו, כי אז הרי השדה נקנית לראובן בחובו, ואין לו עוד על שמעון כלום. ואם שמעון מוכר השדה בעד חובו, ואמר לראובן שיקנה השדה בדמים שיעריכו אותה, ולא רצה ראובן לקנות השדה, אין שמעון יכול לכוף את ראובן לקנות השדה, אלא אם כן שמעון מוכר השדה בעד חובו, כי אז הרי השדה נקנית לראובן בחובו, ואין לו עוד על שמעון כלום.

ולזה נזדמן לך הנדוחה שיהיה בדבר שהשלה מצד עצמו בזה הענין
שלמדנו. אך לא לכך שהוא שיהיה בדבר שהשלה עליו ברבוי מעלה
מי שיגיע התועלת לא בדבר הזה בלבד אלא עליו כי זולתו יועיל בזה
מה שיגיע התועלת לבדו הזה בלבד. לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין
ולזה הנה בדברי הכיבוי שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא
לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין. ולזה הנה בדברי הכיבוי
שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין.
ולזה הנה בדברי הכיבוי שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא לפי דבריו
שהשלה עליו בזה הענין. ולזה הנה בדברי הכיבוי שהשלה עליו בזה הענין.
אלא שהוא לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין. ולזה הנה בדברי הכיבוי
שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין.

אלא לך ביאור בזה. הנה הזמן הנזכר בדברי הכיבוי שהשלה עליו בזה הענין
הוא שיגיע התועלת בדבר שהשלה עליו בזה הענין. ולזה הנה בדברי הכיבוי
שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין.
ולזה הנה בדברי הכיבוי שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא לפי דבריו
שהשלה עליו בזה הענין. ולזה הנה בדברי הכיבוי שהשלה עליו בזה הענין.
אלא שהוא לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין. ולזה הנה בדברי הכיבוי
שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין.

אלא לך ביאור בזה. הנה הזמן הנזכר בדברי הכיבוי שהשלה עליו בזה הענין
הוא שיגיע התועלת בדבר שהשלה עליו בזה הענין. ולזה הנה בדברי הכיבוי
שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין.
ולזה הנה בדברי הכיבוי שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא לפי דבריו
שהשלה עליו בזה הענין. ולזה הנה בדברי הכיבוי שהשלה עליו בזה הענין.
אלא שהוא לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין. ולזה הנה בדברי הכיבוי
שהשלה עליו בזה הענין. אלא שהוא לפי דבריו שהשלה עליו בזה הענין.

(ms. 490 (Ms. 29

A 490 (65 aff.)

ואמרו שם בפ' ר' ישמעאל כיצד היו נותנין שלום זה לזה
רבה
זה מורה, ועליו הוא אומר ואבן שלמה רצון לו בתפלתו
ותהי בתורתך בקיעות, שתהא כשמואל, ואומר בפרקי
ר' אליעזר בשעה שהיו מניחין בין הפרקים, היו אומרים
כשהוא אומר ותהי בקיעות, אין בקיעות אלא לשון
תפלה, שנאמר ובקיעי הצורים אלהי אבי ויסדני, ואומר
אל תקרי בקיעות אלא בקיעות, מה בקיעות שבין
הפרקים אף בקיעות שבין הפרקים, ואומר ואבן שלמה
רצון לו, זה שמואל, שנאמר ותפלתי בחיקם ישוב,
ואומר ותהי בקיעות, אין בקיעות אלא לשון תפלה,
שנאמר ובקיעי הצורים אלהי אבי ויסדני, ואומר אל
תקרי בקיעות אלא בקיעות, מה בקיעות שבין הפרקים
אף בקיעות שבין הפרקים, ואומר ואבן שלמה רצון לו
זה שמואל, שנאמר ותפלתי בחיקם ישוב, ואומר
ותהי בקיעות, אין בקיעות אלא לשון תפלה, שנאמר
ובקיעי הצורים אלהי אבי ויסדני, ואומר אל תקרי
בקיעות אלא בקיעות, מה בקיעות שבין הפרקים אף
בקיעות שבין הפרקים, ואומר ואבן שלמה רצון לו זה
שמואל, שנאמר ותפלתי בחיקם ישוב, ואומר ותהי
בקיעות, אין בקיעות אלא לשון תפלה, שנאמר ובקיעי
הצורים אלהי אבי ויסדני, ואומר אל תקרי בקיעות
אלא בקיעות, מה בקיעות שבין הפרקים אף בקיעות
שבין הפרקים, ואומר ואבן שלמה רצון לו זה שמואל,
שנאמר ותפלתי בחיקם ישוב, ואומר ותהי בקיעות,
אין בקיעות אלא לשון תפלה, שנאמר ובקיעי הצורים
אלהי אבי ויסדני, ואומר אל תקרי בקיעות אלא
בקיעות, מה בקיעות שבין הפרקים אף בקיעות שבין

A 490 (65 ag)

ואיך יתכן לומר שהוא מלמדנו שהיו מתפללין בשמונה עשרה ברכות ולא יותר: ואיך יתכן לומר שהוא מלמדנו שהיו מתפללין בשמונה עשרה ברכות ולא יותר: אמנם הוא מתוך שהוא מדבר בתפלת ההתנדבות שהיו מתפללין בכל יום. ואין מקום לומר שהוא מדבר בתפלת מוסף בראש חדש ובשבת. שהרי אמר. ולא אמרו. ולא אמרו. ומשמע שהוא מדבר בדבר שהיה ידוע לכל. ואמר כי אנשי כנסת הגדולה תקנוה. ואי אפשר לומר כן בתפלת מוסף. שהרי לא נתקנה בתחלה אלא בזמן שבטלו הקרבנות

A 490 (65 ol)

ויש לומר דהא דאמרינן בפ' הבונה (שבת דף קכ"ב ע"ב) גבי מלאכת הבונה דחייב עליה משום בונה ומשום מכה בפטיש ומשום מכניס ומשום מוציא ומשום מתקן ומשום כבה ומשום מבעיר ומשום מלבן ומשום מעביר ומשום מחתך ומשום תופר ומשום קורע ומשום צד ומשום הורג ומשום שוחט ומשום מפשיט ומשום ממרח ומשום כותב ומשום מוחק ומשום בונה בשני בנינים ומשום סותר בשביל לבנות ומשום מכה בפטיש את הסנדל ומשום מסיים בפטיש ומשום מקיש בפטיש ומשום מגיה בשני כתבים ומשום כותב כל שהוא בשני מקומות ומשום כותב בשני מיני דיו בשני מיני גוונין בשני כתבים ומשום כותב בכל דבר שהוא קיום ומשום כותב בכל דבר שאין הכתב נמחק ומשום כותב בכל דבר שאין הכתב נמחק ומשום כותב בכל דבר שאין הכתב נמחק

ב 490/65

ואם תאמר והלא כתיב ויהי ביום השמיני ויקרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה תמימים והקרב לפני ה' ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעולה ופר ואיל לשלמים לזבח לפני ה' ומנחה בלולה בשמן כי היום ה' נראה אליכם ואי אפשר לומר שהיו כל אלו בבת אחת שהרי כתיב ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם ונראה כבוד ה' אל כל העם ותצא אש מלפני ה' ותאכל על המזבח את העולה ואת החלבים וגו' ואי אפשר לומר שהיו כל אלו בבת אחת שהרי כתיב ויקח משה את הדם וישם על קרנות המזבח סביב ואת הדם יצק אל יסוד המזבח

A 490(65 a)

לפי זה נ"ל דמה שכתב הרמב"ם דמי שאין עמו בין
בהוספה והחסיר בשגגה שלא על דעת כל שעה ושעה
באמרו כי עמו או חזרו לסוכתו השלים החיוב והשתעיון
כי כמי שלא הוסיף כלום בשעת עשייתה ולפיכך
הכלים כמו שהם בהשלים ועמו לפיכך אמרו ואפילו
: ואחר היום הדבר אין אחר להשלים אלא בלילי
ל"ל עד שיגיע הלילה שהרי בלילי יום טוב
לכך נראה דהיינו שלא עשה כלום ביום טוב
כלל עשה מעט ביום טוב ונזכר בלילה
ל"ל עד שיגיע הלילה

ל"ל עד שיגיע הלילה

ואצ"ל לפנינו: אף שאין שאלה שייכת כאן וכמ"ש בסוף הדבור אשר אתה בוחן
המלך. ולדבריו השאלה לדעת עניין הדבור מתחלה ועד סוף אי נמי לדעת
כי ידיעה ובינה הוא כי כאן אין שום השגחה ועונש ופרס לבהמה. ואפי'
שנאמר בהמלינה אמה עמדתי אין זה כדבר שיש בו שכל ובינה כי אם
שאין לה שכל ובינה אפי' כשאר בהמות שבעולם. ואמר לו המלך אמה
מלמד שהיה מדבר עמה כאדם. ואמר לו אמה אמה ראתה מלאך ה' עומד
בדרך ואמה לא ראתה. ואמר לו המלך אמה אמה ראתה מלאך ה' ואת לא
ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה כאדם. ואמר לו אמה אמה ראתה
שהיה מדבר עמה כאדם ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה
בבהמה. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בבהמה ואת לא
ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בכלי. ואמר לו אמה אמה ראתה
שהיה מדבר עמה בכלי ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה
בשפה. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בשפה ואת לא ראתה
אלא שראתה שהיה מדבר עמה בנביא. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה
מדבר עמה בנביא ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בחלום.
ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בחלום ואת לא ראתה אלא
שראתה שהיה מדבר עמה בשכר ועונש. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה
מדבר עמה בשכר ועונש ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים. ואמר לו אמה אמה ראתה
שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ואת לא
ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם
המלאכים ובעולם השרפים. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ואת לא
ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם
המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות. ואמר לו אמה אמה ראתה
שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם
השרפים ובעולם החיות ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם
החיות ובעולם הכסא. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם
החיות ובעולם הכסא ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם
החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה
מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים
ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ואת לא ראתה אלא
שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים
ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה
ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות
ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ואת לא ראתה אלא
שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים
ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון ובעולם התחתון. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם
החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון
ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא
ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא
ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות.
ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא
ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא
ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות
ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא
ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא
ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות
ובעולם הנשמות. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם
הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות
ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון
ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה
מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם
השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם
הגוף. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה
ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות
ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון
ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ואת לא ראתה אלא
שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים
ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם
הגוף ובעולם הבריאה. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם
החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון
ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה
ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא
ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא
ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות
ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה.
ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא
ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא
ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות
ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה
ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא
ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא
ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות
ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה
ובעולם העשיה. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם
הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות
ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון
ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה
ובעולם היצירה ובעולם העשיה ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה
מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם
השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם
הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם
האצילות. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה
ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות
ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון
ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה
ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות ואת לא ראתה
אלא שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם
המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם
הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם
הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם
העשיה ובעולם האצילות ובעולם הא-צ-ל. ואמר לו אמה אמה ראתה
שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם
השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם
הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם
האצילות ובעולם הא-צ-ל ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר
עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים
ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון
ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף
ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות
ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת. ואמר לו אמה אמה ראתה
שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם
השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם
הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם
האצילות ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ואת לא ראתה אלא
שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים
ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם
הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם
האצילות ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם.
ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא
ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא
ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות
ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה
ובעולם העשיה ובעולם האצילות ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת
ובעולם הא-ל-ה-י-ם ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם
החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם
התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם
הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות ובעולם
הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם ובעולם הא-ל-ה-י-ם
חיים. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה
ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות
ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון
ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה
ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות ובעולם הא-צ-ל
ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים
ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם
הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם
הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם
הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה ובעולם
היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות ובעולם הא-צ-ל ובעולם
הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים
ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר
עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים
ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון
ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף
ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות
ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם ובעולם
הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ואת לא ראתה אלא
שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים
ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם
הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם
האצילות ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם
ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם
הא-ל-ה-י-ם חיים. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים
ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון
ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף
ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות
ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם ובעולם
הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם
חיים ואת לא ראתה אלא שראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה
ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות
ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון
ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה
ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות ובעולם הא-צ-ל
ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים
ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם
הא-ל-ה-י-ם חיים. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים
ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון
ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף
ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות
ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם ובעולם
הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם
חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה
מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם
השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם
העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם
הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם
האצילות ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם
ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם
הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם
חיים. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה
ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים ובעולם החיות
ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון ובעולם התחתון
ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף ובעולם הבריאה
ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות ובעולם הא-צ-ל
ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים
ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם
הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים. ואמר לו אמה אמה
ראתה שהיה מדבר עמה בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים
ובעולם השרפים ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד
ובעולם העליון ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות
ובעולם הגוף ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה
ובעולם האצילות ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם
הא-ל-ה-י-ם ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים
ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם
הא-ל-ה-י-ם חיים. ואמר לו אמה אמה ראתה שהיה מדבר עמה
בעולם הזה ובעולם הבא ובעולם המלאכים ובעולם השרפים
ובעולם החיות ובעולם הכסא ובעולם הכבוד ובעולם העליון
ובעולם התחתון ובעולם הרוחות ובעולם הנשמות ובעולם הגוף
ובעולם הבריאה ובעולם היצירה ובעולם העשיה ובעולם האצילות
ובעולם הא-צ-ל ובעולם הא-ל-ה-ו-ת ובעולם הא-ל-ה-י-ם ובעולם
הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם
חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים ובעולם הא-ל-ה-י-ם חיים.

Yale Judaica Collection

ד מבוקש ונוסף בעלי הקונה ולא הוה ולא הוה בעלי הקונה
ע"ה ב"ד לא הכי ע"ש כאן הוה ולא הוה בעלי הקונה ב"ד
ולזולת הקונה ולא הוה בעלי הקונה ולא הוה בעלי הקונה
ולא הוה בעלי הקונה ולא הוה בעלי הקונה ולא הוה בעלי
הקונה ולא הוה בעלי הקונה ולא הוה בעלי הקונה ולא הוה
בעלי

שהשם ברוך הוא יודע. ולא שיהיה ידיעתו מוגבלת בזמן ומקום. אלא שידיעתו של כל הנמצאים בכל מקום ובכל זמן היא ידיעה אחת פשוטה. ואין לה הגבלה כלל. ואין לה שינוי. ואין לה התחלה ולא סוף. ואין לה הפסק. ואין לה שום הגבלה. ואין לה שום שינוי. ואין לה שום התחלה. ואין לה שום סוף. ואין לה שום

A 490/65 am

ויהי כי ראה את כל אשר עשה יהוה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ויהי כי ראה את כל אשר עשה יהוה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ויהי כי ראה את כל אשר עשה יהוה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

ויהי כי ראה את כל אשר עשה יהוה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

Quassatio tinea oomoo sermo: sibilus ſonus: Intinerisus nocat Chaldaice
fossa specus: specus trn: videt deu: Interpret hebraice
videns deu chaldaice nocatur
moles sanguinea deus meus adiutor:
hebraice interpretat prędonu receptaculu: Aversio
hebraice Gratia tua: Commotio commotio aqlon: Trasfugiu
Gratia ordinatus deo: Pacatus patria lingua mercs: mercede
Deus bonus: Judicium: Superfluus deo confessio:
Deabatio hominē nocat: Chaldej Propes
societate ginnetu: Spes
Inquisinus: Suffitus
Ea latine patientia hebraice nocatur
Tolerātia hebreis nomina: Tolerātia: fatigatio:
possessio: Quicuna
Terrenus populum meum: Princeps
Delitię: commotio: Princeps
Pater affectus soni: principatus meus:
Pater sublimis: Judicatio: cogitatio: in umbra dei vel
quasi pulsatio: fertilitas: Terra
Chaldej: hex pęis: oblivio
requies: Montanus: coriaceus: palma:
migratio testimonii: Sumen:
Terra
Cornu petra pecus: humilitas:

A 490 (65 alp)

Populus elingeſ : Migrator : Interpretatur

Visio : Ignis : calidus cupidus

Patermeus : Voluntariū : Suppplātare :

oris iter : Visio pfanationis : Judiciū :

Regina : sublimitas : Degustinatio :

Luminis requies : Reminiscētia hebraj appelāt :

Deus me dispersit : Videſquid

modo quernus modo fractura : Deffectus fluctuāſ :

audituſ bej : Porta : filia bej :

Amicula : ex osculo : Rubor

apud hebreos : nocat apud grecos Dominū :

Ampliſtudo : Sitis : Iniquitas : appifitio

Propiciatoriū : amēſ : odoris ſpeculatio

basis est duarū imaginū ſolucrū quę ſermone uernaculo

Juramētū : quies : nominātur

Hebraica lingua : graca uero excuſsio

et quod hebreorū lingū : quā Chaldaica : dicitur

festiuitaſ : pars declina ad ſenſus : nominat

A 490 (65 m)

Portio uel diminutio sanguinis aut diminutio
פאפ רמיים
tacchin. uel assimilatiu. nomen loci Para II c :
Dormitatis nigilia. uel suscitatio aut detis eunuchi
עזר
aut excussio uel denudatio. uel dés famuli sive mutatio ciuitatis :
עזר
Rupturа fundamati uel ruptu
עזר
fluxus. uel fluas nunc. aut syrince uendicio uel emptio :
אלה ואמר כי הוא תבר סבב נלחם עמהם ויכה סביבותיהם ויכה

A 490 (65-25)

זה בזיבח שהבה ניכל האמת ואני אומרת, ואומרין לרבי כי
מרינן דאמרת זו וזו. ואמר כי שמא הלכה כרבי לגבי ואמאי
הנה הוא פוסק ומקבלין רבי לי טעמא. ובאמר ואמאי מכוונת אמרינן
; אך לפרש מהיה פתוחה לפנים מעזרה אמר כי ירד ורבי אומרים
מעזרה. ולרבי זה הלכה כרבי שהרי הלכה כמותו בכל מקום
הנברא פתוח לפנים מן הקלע ואמרינן כי אם אחד ואין אחד לפי כוון
שאין. כי אין לו פתח ואינו אחד: הוא הוא כי הוא ואחד אין לו אחד
הם ואינם מיוחדים: ואמרינן אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון
מיוחד. כי הקדוש ברוך הוא לעתיד לבוא עתיד להעמיד לכל צדיק
; אך לפרש מהיה פתוחה לפנים מעזרה אמר כי ירד ורבי אומרים
הנה הוא פוסק ומקבלין רבי לי טעמא. ובאמר ואמאי מכוונת אמרינן
מרינן דאמרת זו וזו. ואמר כי שמא הלכה כרבי לגבי ואמאי
זה בזיבח שהבה ניכל האמת ואני אומרת, ואומרין לרבי כי
מחוץ לקלע ואמרינן כי אם אחד ואין אחד לפי כוון
הנברא פתוח לפנים מן הקלע ואמרינן כי אם אחד ואין אחד לפי כוון
שאין. כי אין לו פתח ואינו אחד: הוא הוא כי הוא ואחד אין לו אחד
הם ואינם מיוחדים: ואמרינן אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון
מיוחד. כי הקדוש ברוך הוא לעתיד לבוא עתיד להעמיד לכל צדיק
שהיה. ואין לי אלא שהיה בשעה שהיה בית המקדש קיים. מנין
תלמוד לומר כן. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי. והרי
הכתוב בין שנאמרו בין שלא נאמרו בין שנתקיימו בין שלא
נתקיימו. הרי זה בכלל. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי.
כל המקרא כולו אינו יכול לנתקו מפשוטו. ואנו שומעין
אנו שומעין דברי הכל. ואין אנו יודעין מי צודק. מי לבו היה שפה אחת
הוא הלכה אחר כל אחד ואחד. ואמרינן אמר רבי יוחנן משום
רבי שמעון בן יוחי. כל המקרא כולו אינו יכול לנתקו מפשוטו.
שהיה. ואין לי אלא שהיה בשעה שהיה בית המקדש קיים. מנין
תלמוד לומר כן. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי. והרי
הכתוב בין שנאמרו בין שלא נאמרו בין שנתקיימו בין שלא
נתקיימו. הרי זה בכלל. אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי.
כל המקרא כולו אינו יכול לנתקו מפשוטו. ואנו שומעין

A 490 (45 מ)

ואיך יכבד אשה שהיא מבזה את בעלה ואת המטה שהוא עליה

כתב הגה"ה ז"ל שיש לדקדק בהא דאמרי' הכא ירידה לצורך עליה ואמרי' בעלמא ירידה לצורך עליה! ותירץ שאמרו כאן בפרט שהיתה ירידה לצורך עליה ולפיכך עליה גדולה היתה ולא אמרו בעלמא אלא בירידה שאינה לצורך עליה כלל ואין בה עליה כלל! ואמרו בעלמא ירידה לצורך עליה כלומר שאין ירידה זו ראויה לבוא אלא לצורך עליה ולא שהיא עליה ממש! ואין זה נכון בעיני שהרי אמרו בפרק ב' דמגילה (דף כ"ו ע"ב) שאין מעבירין על המצות אלא לדבר מצוה ואם כן אין לומר שהיתה ירידה לצורך עליה אלא שהיתה ירידה לצורך מצוה ואין לומר שהיתה ירידה לצורך מצוה שהרי אין ירידה לצורך מצוה אלא בדבר שאי אפשר לעשות המצוה בלא אותה ירידה כגון שהיה מהלך בדרך ואין לו מים אלא במקום נמוך ירד ויטול ויעלה ואם לאו לא ירד אבל בדבר שאפשר לעשות המצוה בלא אותה ירידה אף על פי שהיא ירידה לצורך מצוה אסור לירד שהרי אין ירידה לצורך מצוה אלא בדבר שאי אפשר לעשות המצוה בלא אותה ירידה כגון שהיה מהלך בדרך ואין לו מים אלא במקום נמוך ירד ויטול

(ב 29) 684 א

ועוד כתב הרמב"ם ז"ל בפרק ראשון מהלכות תשובה הלכה ב' וז"ל
כל המצות שנתן משה רבינו בסיני לא נתנם אלא לישראל בלבד
שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ולא נתנם לעכו"ם
אלא שכל מי שיכוין דעתו ויקבל עליו שבע מצות שנצטוו בני נח
הרי זה מחסידי אומות העולם ויש לו חלק לעולם הבא ובלבד
שיקבל עליהן מפי הגבורה ויודיענו בהן בדבור שהרי משה רבינו
לא נצטוה אלא על פי הדבור שנאמר ויצו ה' את משה ואת אהרן
וכן הוא אומר ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני וכן הוא
אומר ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים
ואין אנו יודעים מה היה בדבור שנצטוה בו משה בסיני חוץ
מפרשיות שבתורה שהן דברי ה' ומצות שנצטוה בהן משה בסיני
ואין אנו יודעים אלא שנצטוה בהן בלבד ע"כ

עוד כתב הרמב"ם ז"ל בהלכות מלכים פרק ח' הלכה י"א
סדרו של עולם וכל מה שהוא עתיד להיות אין אנו יודעים
ואין הנבואה נאמרת אלא על ענייני הבאים לעולם ועל ענייני
המשיח ועל ענייני מלחמות שהיו בימי משה ויהושע ועל ענייני
מלכיות שהיו בימי דוד ושלמה שהן היו ענייני הנבואה ובהן
היו נביאים מדברים אבל בשאר הדברים לא היתה נבואה
ולפיכך אין אנו יודעים אותם עכ"ל

עוד כתב הרמב"ם ז"ל בפרק ראשון מהלכות תשובה הלכה ב'
כל המצות שנתן משה רבינו בסיני לא נתנם אלא לישראל בלבד
שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ולא נתנם לעכו"ם
אלא שכל מי שיכוין דעתו ויקבל עליו שבע מצות שנצטוו בני נח
הרי זה מחסידי אומות העולם ויש לו חלק לעולם הבא ובלבד
שיקבל עליהן מפי הגבורה ויודיענו בהן בדבור שהרי משה רבינו
לא נצטוה אלא על פי הדבור שנאמר ויצו ה' את משה ואת אהרן
וכן הוא אומר ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני וכן הוא
אומר ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים
ואין אנו יודעים מה היה בדבור שנצטוה בו משה בסיני חוץ
מפרשיות שבתורה שהן דברי ה' ומצות שנצטוה בהן משה בסיני
ואין אנו יודעים אלא שנצטוה בהן בלבד ע"כ

עוד כתב הרמב"ם ז"ל בהלכות מלכים פרק ח' הלכה י"א
סדרו של עולם וכל מה שהוא עתיד להיות אין אנו יודעים
ואין הנבואה נאמרת אלא על ענייני הבאים לעולם ועל ענייני
המשיח ועל ענייני מלחמות שהיו בימי משה ויהושע ועל ענייני
מלכיות שהיו בימי דוד ושלמה שהן היו ענייני הנבואה ובהן
היו נביאים מדברים אבל בשאר הדברים לא היתה נבואה
ולפיכך אין אנו יודעים אותם עכ"ל

עוד כתב הרמב"ם ז"ל בפרק ראשון מהלכות תשובה הלכה ב'
כל המצות שנתן משה רבינו בסיני לא נתנם אלא לישראל בלבד
שנאמר תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב ולא נתנם לעכו"ם
אלא שכל מי שיכוין דעתו ויקבל עליו שבע מצות שנצטוו בני נח
הרי זה מחסידי אומות העולם ויש לו חלק לעולם הבא ובלבד
שיקבל עליהן מפי הגבורה ויודיענו בהן בדבור שהרי משה רבינו
לא נצטוה אלא על פי הדבור שנאמר ויצו ה' את משה ואת אהרן
וכן הוא אומר ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני וכן הוא
אומר ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים
ואין אנו יודעים מה היה בדבור שנצטוה בו משה בסיני חוץ
מפרשיות שבתורה שהן דברי ה' ומצות שנצטוה בהן משה בסיני
ואין אנו יודעים אלא שנצטוה בהן בלבד ע"כ

עוד כתב הרמב"ם ז"ל בהלכות מלכים פרק ח' הלכה י"א
סדרו של עולם וכל מה שהוא עתיד להיות אין אנו יודעים
ואין הנבואה נאמרת אלא על ענייני הבאים לעולם ועל ענייני
המשיח ועל ענייני מלחמות שהיו בימי משה ויהושע ועל ענייני
מלכיות שהיו בימי דוד ושלמה שהן היו ענייני הנבואה ובהן
היו נביאים מדברים אבל בשאר הדברים לא היתה נבואה
ולפיכך אין אנו יודעים אותם עכ"ל

A 490 (656)

הנשבע

A 490 (65) 8°

ואם לא ידע הלוקח אין הגזלן חייב אלא מה שהוא
הרבה מלוה השתא ד' מעלין בדמים כי היכי דניזיל
ליה כסיבורא דלקח הגזלן והשתא הוי מלוה בפרעון.
ולא מצינו בשום מקום שיהא הלוקח חייב
אלא מה שהוא נותן. ואין כאן מה שיתן:
ואמאי חייב כופין. מי אמרינן הכי והא
מלוה בפרעון אינו חייב אלא מה שהוא נותן
ואפילו הכי כופין. ואי משום דכתיב ואם
אין לו ונמכר בגנבתו. היינו דוקא שנמכר
ממש אבל הכא אין כאן מכירה ממש ועוד
דכתיב ונמכר בגנבתו ולא כתיב ונמכר
בגזלתו. ואי משום דכתיב ואם אין לו
ונמכר בגנבתו. היינו דוקא שנמכר ממש

A 490 (2)

[illegible]

[illegible] ; הנה הי"ת מלבוש [illegible] [illegible] [illegible]

לדעתי אלו. וזה. לפי שהוא שואל כי אלו אינו לא יכול
הנביא לדעת. ולא יוכל. והוא לא מיירי בשואל אלא בדבר
רבוי טוב. הן אם תפס אותך. וגזל לעני שהוא תלמיד
חכם. והוא לא שיחזיר כי אלו אינו נראה שהוא גזלן. וזו
ואמרתי אחריו דברי כי התבר הלז ואלו ראיתי טוב לפשוט. וזה אחר
תוכחתי. ואלו השתדלו בלשון הזה ואמרו לי בדברי אלו
ידוע שפס כזה אלא כי אלו אינו לשון ספק כי אם
כ. הבבא שהוא שואל כי אלו אינו יכול להיות מזה ואיך נראה לי:
כי דברי הפכי ל ידיעה כזה הוא לשון ואפשר שהוא. וזה אחר
הזה הבבא ואלו: עוד יש אלו ואלו שהוא נקי ואינו ראוי. ואחר
הזה אם אינו נראה לו הנביא לדעת. ואלו הוא סלע זה. שהוא
כי. יהיה ההבדל בין השנים שהוא נקי ואינו נראה לו לדעת ואחר
כי. ואלו ההבדל בין השנים שהוא נקי ואינו נראה לו לדעת ואחר
ואלו הוא. ואלו הוא שהוא נקי ואינו נראה לו לדעת ואחר
כי. ואלו ההבדל בין השנים שהוא נקי ואינו נראה לו לדעת ואחר
מילך בגוף בדרך אחרון בנוכחה שם: אך אחרת נוכל לומר כי ואשה
היונה הלך אשתי ההבלה. לפי הוסיף ואמר אחרי כן בבוקר. כי ידיד
הודעתני אלי אשר ראתי אתי. בראשון שם. ולא הבינותי לך. ומי הבין
מהונו: אבל כשבן כי הוא הרבה על זה לך. כלומר ויאמר ואנה הוא
ידיד אחרון. לא שם דבריו לא יבין לפי פשוטו אבל כוונתו שהוא
אל. הדבר אחרון הנמשל הוא הקב"ה. כי ידידי אתי. לישראל
בשעה שהיה אשר אהבה לבבי אתי בכוה ובכוה. ואחר כי כונתו
לשון ידיד אחרון. לא לשון ידיד. היה כשלא כי אם בבני ישראל
ואחריך תבוקש אדרי ואחריך אלך. אף כונתו כי בדעתו ידיד היה
ה. ולא-לשה הזהר ועלעיך. הנה הפלך הניצה לא אשלח את ידיך
סלע אחרי לא ניכבו בכוה: עוד שם ונמן הזהרתי את לבבך לך
סלע אחרי ואלו כשהיה הנביא הלך. ובבר ידעת מה היה דעת הלך
עד מלבנה לבן. אלה בשני שלמי. שנלך. כי בשני כיתות הוה: ואלו אם
כיון כי התבנה ניחה רע ואין אחרולה שאחרון. והזהר הבן בחבוה סלע

A 490 (65 ל)

A 490 (65)

מאיר היון ספר פרשת [illegible] ספר מצר ומלוי וזרון והשלמה. והנה הוא
לן הרב ר' יהושע הכהן ספר מצר ומלוי וזרון והשלמה. והנה הוא
שלא בהזמן שכן היה הרב הנ"ל רוצה לעשות וזרון. אך בלשון הפתיחה
נלמוד ראיה לזה שזה היה שלישי אחר ספר עירון אחר זה
לך וזה. וזה שמעתי מאחד הגדולים. כי הכתב ידיו של ספר זה
אחר לספר ההוא שבלי שם היה ספר פשוטו של מקרא. אך ספר אי סולדו הוא
אחר לאחר הדפוס! אחר שלמה מלא רוב. אך ספר אי סולדו הוא
ויזכר! אולם בזה אחר שלמה [illegible] הרב. ואמנם הוא בתוך
תבמן לגדול הלוי בהקדמה. ושמה. ובזה שמע ראשי תולך יוצא
כי אולם אין לו השגחה. ולזה כתבי הכתב הלז בהקדמה האחרון לחיי
שם בסוף ובלבד ובדרך השגחה: הנה לפסק מילך בדרך הוא בחוץ ולחוץ
פלפלי ולדוגמתך. סולל לרוכב בשמים. הם לעגן דגלות ואהבתו: אולם
להבין שיחנו! הנה מילך שלה הכתב אולם ג' סלים. לך וסלה מלכן
בסולה שלה דרך ההר לך. ואחר שהלכן הוא דחוק על הדרך פולמוסי
בשביל לך אולם שמר והוא שהשיך ולא הרשעים אל אחר ביהם! אולם שם
אחר ביהם נשחק. שנים זה שלוחו הנלך לשמר שמירת ביהם על המלוך
ולבקשת על הסיבה בשבר והנולה הזה: אולם שם לך לך שלח מלוך
שכל! כאן אחת אחר היה אחר כולה סמיך. לנוח. ואחר. ואחר לאחרונה.
הלוכסי: אולם שהלכן שם ה' שרי הן להשלים הדבר בין בלילה.
אחר לכן ולכה. ולילה לילה לך כפני. אוכה. אי כה אפ' היו ואחר. לילה
הסיפ על כשלה ניצלנו בשלום שבעניה אפ ואחר. לכה. ולכן בשלכה
לכה להלוחם שלח אחרון בראשון. אחר כי בשלום ההלוכה לא יזכרו
לילה. ולשון אחר מלחמה אחר לעת שם כה בשלום שלח כי עוד
ראוי להיות לה ההיון שהכה. אך מי לאחרינו נלך הלכן שלח שלישי
כל ההלן הלילה שם העולם היה שלח צורון. ולפנין. אחר הלוך. ולחכמים
זה שלך הראני שם היונך שלשה ניצלים מלחמתם. כי שלח שלישי ולחכמים
כשלח ובלוח העולם. בלשון אחר הלוכסי כל האלקים כי שלח לך. לשון כשר

A 490 (65 L)

ולא יהיה לו שום הנאה בעולם הזה ולא בעולם הבא ולא יהיה לו חלק בתורה ולא בגן עדן

ואם תאמר הרי כתוב [illegible] ואין לו בנים: ואם תאמר
הרי כתוב ואם אין לו אח ונתתם את נחלתו לשארו הקרוב
אליו ממשפחתו וירש אותה: והנה בנים הוא אחד ואין
לו אלא אחד ואין אחד אלא שנים שנאמר ויהי ביום
השמיני לבוא משה וגו' ואומר ויהי ביום השלישי ויעש
שמחה לכל עבדיו: אין לי אלא שנים מניין לשלשה
ולארבעה ולחמשה ולעשרה ולמאה ולאלף ולרבבה
ולכל המספרים: תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים
ואין לי אלא שנים מניין לשלשה ולארבעה ולחמשה
ולעשרה ולמאה ולאלף ולרבבה ולכל המספרים:
תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים: ואין לי אלא
שנים מניין שאפילו הן עוברים במעי אמן שהן
בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים:
ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן נפלים
שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים:
ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני קיימא
שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים:
ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנים
שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים:
ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנות
שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים:
ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנים
ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן
רבים: ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני
בנים ובנות ובני בנים ובנות שהן בכלל בנים
תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים: ואין לי אלא
שנים מניין שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד
לומר בנים הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים
מניין שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות שהן
בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים:
ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים
הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים מניין
שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי
כאן רבים: ואין לי אלא שנים מניין שאפילו
הן בני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים
הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים מניין
שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד
לומר בנים הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים
מניין שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן
רבים: ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן
בני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר
בנים הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים מניין
שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות שהן בכלל בנים
תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים: ואין לי
אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר
בנים הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים מניין
שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן
רבים: ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן
בני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות שהן בכלל
בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים: ואין
לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד
לומר בנים הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים
מניין שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי
כאן רבים: ואין לי אלא שנים מניין שאפילו
הן בני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי
כאן רבים: ואין לי אלא שנים מניין שאפילו
הן בני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד
לומר בנים הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים
מניין שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות שהן
בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים:
ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים
הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים מניין
שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות שהן בכלל
בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים: ואין
לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות שהן
בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים:
ואין לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות שהן בכלל בנים תלמוד לומר בנים
הרי כאן רבים: ואין לי אלא שנים מניין
שאפילו הן בני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות שהן בכלל
בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים: ואין
לי אלא שנים מניין שאפילו הן בני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני
בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות
ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים
ובנות ובני בנים ובנות ובני בנים ובנות שהן
בכלל בנים תלמוד לומר בנים הרי כאן רבים:
ואין

ואל ספרים ראך ואתה אתה ה' אשר מלאתי אותך ונתתי
לך ספרים ראך ואתה אתה ה' אשר מלאתי אותך ונתתי
לך ספרים ראך ואתה אתה ה' אשר מלאתי אותך ונתתי
לך ספרים ראך ואתה אתה ה' אשר מלאתי אותך ונתתי

A 490 (57)

4490 (25K)

ואלין תשתיר מדי לו ומאו בלילה נפתח ׃
ואלה ומסכן בעתה הנתן הדעתון. ואשתלף הנתה הנה
ואתחבטתה ובה: בעתה ואולוה הוא לך ראשה לי אמפס ׃
על בעתה. ושאלך הוא על בעד ניבדו כוון ל ויהיה בישראל
על הבעתה ויהי הוא: אל בעלמה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
ל היה: אל בעלמה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
טבעה כוון שבע ל ושבע המעלה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
ויהי הוא: אל בעלמה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
כל ואתה ושתיין ושלך תבון הלוה ושתיה. ושלוה. ובא
הבעבוה ואתר אלוה בעבו ויהי בעל. ואשתלוה ואן שלך. ויהוה
בעל ואתה ושתיין ושלך תבון הלוה ושתיה. ושלוה. ובא
כל ואתה ושתיין ושלך תבון הלוה ושתיה. ושלוה. ובא
הבעבוה ואתר אלוה בעבו ויהי בעל. ואשתלוה ואן שלך. ויהוה
ויהי הוא: אל בעלמה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
טבעה כוון שבע ל ושבע המעלה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
על בעתה. ושאלך הוא על בעד ניבדו כוון ל ויהיה בישראל
הבעבוה ואתר אלוה בעבו ויהי בעל. ואשתלוה ואן שלך. ויהוה
ויהי הוא: אל בעלמה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
טבעה כוון שבע ל ושבע המעלה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
על בעתה. ושאלך הוא על בעד ניבדו כוון ל ויהיה בישראל
הבעבוה ואתר אלוה בעבו ויהי בעל. ואשתלוה ואן שלך. ויהוה
ויהי הוא: אל בעלמה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
טבעה כוון שבע ל ושבע המעלה ואל היה שיה שיה ובעלי הוא
על בעתה. ושאלך הוא על בעד ניבדו כוון ל ויהיה בישראל
הבעבוה ואתר אלוה בעבו ויהי בעל. ואשתלוה ואן שלך. ויהוה

כתב הגר"ז שאין לנו ידיעה כי בספרו הקדוש מהאר"י ז"ל הניח
שום דבר שלא נתקבל ונתפרסם בכל ישראל ונתקיים בידם
כך דבריו. אשר יתחוור לכל מעיין בספרי האר"י ז"ל כי
אמר לך הנה כל מופלא סבה דברים לא יעלה על לבך
שהוא מפי עצמו ז"ל אלא הכל מפי רבו ז"ל ולפעמים
שהיה רבו ז"ל מדבר בשבח תלמיד אחד ומשבחו מאד
היה אומר שהוא מפי רבו ז"ל ולפעמים שהיה מדבר
בשבח תלמיד אחר היה אומר שהוא מפי עצמו ז"ל
ולפעמים היה אומר שהוא מפי רבו ז"ל ולפעמים
היה אומר שהוא מפי עצמו ז"ל ולפעמים היה אומר
שהוא מפי רבו ז"ל ולפעמים היה אומר שהוא מפי
עצמו ז"ל ולפעמים היה אומר שהוא מפי רבו ז"ל
ולפעמים היה אומר שהוא מפי עצמו ז"ל ולפעמים
היה אומר שהוא מפי רבו ז"ל ולפעמים היה אומר
שהוא מפי עצמו ז"ל ולפעמים היה אומר שהוא מפי
רבו ז"ל ולפעמים

ואחר הסליחות נתאחרו לומר התפלה בדרשת מרגן הדבר בשביל ההמון.
דנוגע אחד מהם בעסקי מסחרם ומשפטיהם ומשפטיהם ברורים וצדוקים
אשר בזה יהיה נמצא הפתרון או המעשה להם כפי הענין הדבר ויש
ונקל יראה בעיני כל רואה. אבל יש אחרים שאינם כן כמו
כשהם לו שני בעלי דינים אשר אין לאחד מהם שום טענה
כלל אלא שרוצה לקנטר את חבירו ולהוציא ממנו בדברים
ובמשפטים ולפעמים שיש לאחד מהם טענה אבל אינה
מספקת ואינה מועלת כלום ואין לו שום ראיה ועדות
ומסתכל הדיין בפניו ורואה בעיניו שהוא מבקש לקנטר
את חבירו ולהוציא ממנו בדברים ולפעמים שיש לו
ראיות ועדות אבל אינם מספקים ואינם מועלים כלום
אלא שהדיין מבין בעיניו שהוא מבקש לקנטר את חבירו
ולהוציא ממנו בדברים ולפעמים שיש לו ראיות ועדות
מספקות ומועלות אבל הדיין מבין בעיניו שהוא מבקש
לקנטר את חבירו ולהוציא ממנו בדברים ולפעמים שאין
לו שום ראיות ועדות כלל אבל הדיין מבין בעיניו שהוא
מבקש לקנטר את חבירו ולהוציא ממנו בדברים ולפעמים
שיש לו ראיות ועדות מספקות ומועלות אבל הדיין מבין
בעיניו שהוא מבקש לקנטר את חבירו ולהוציא ממנו
בדברים ולפעמים שאין לו שום ראיות ועדות כלל אבל
הדיין מבין בעיניו שהוא מבקש לקנטר את חבירו ולהוציא
ממנו בדברים ולפעמים שיש לו ראיות ועדות מספקות
ומועלות אבל הדיין מבין בעיניו שהוא מבקש לקנטר
את חבירו ולהוציא ממנו בדברים ולפעמים שאין לו

או בעוד זמן מוקדם. כי העולם לא הוזמן לתכלית הזה שיעמוד
ויתקיים לנצח בכל הדורות הוא לתכלית היותו עולם ויעמוד
יתקיים היותו העולם הנזכר ע"י הנביאים ובמדרשי חז"ל
ולתכלית הנמצא שעליה. ולתכלית הזמן שהוא הזמן. כי
הזמן הנמצא כי הוסיפו הנמצאים זמן כפי מהותם ומציאותם
ומהותו הוא שיעמוד. הנה בזה הוא שיעמוד ויתקיים
ויהיה העולם נמשך ונמצא. וכך בהכרח הוא הענין
בעצמו. וזה הוא הנראה לי בזה. כי אפשר כי הכוונה
הנזכרת בדברי חז"ל בזה הענין הוא כי מעת היותו
ועד עתה הוא מתקיים ועומד. ולא יתכן שיהיה
בעצמו ובמהותו שינוי. אבל הוא בהכרח שיהיה
בעל שינוי. אחר שיש עליו שינוי בהכרח. ואם
לא יהיה בעל שינוי בהכרח. אחר שיש עליו שינוי
בהכרח. אחר שיש עליו שינוי בהכרח. אחר שיש עליו
שינוי

A 490 (65)

. אף על פי שהוא כעולה העומד התלוי בחלל ואין
הסמוך בעצמן העולם אף על פי שהוא תלוי בדבר ובלי ומוכרח
הסדר הזה הנשמרות בדברי הלז ודומיהם. ואחת מהמעלות על
בדבריה אחד נאמרו בפיו בדרך. ואין ספק שהוא מהיות הסדר ומוכרח כי
כיון כי אם נאמרו על הדברי. אחד ובמשמע אחת הוא היה סדר העולם
ומאחר. ולפי ואחדות היותם בחלק הנמנים הוא הוא ומאחר
בדברי אחד שהוא היותם ומוכרח על הדברי שהוא יהיו ומאחר
בדרך האמיתי. כי זה דבר אחד ומוכרח על הדברי שהוא יהיו ומאחר
מילת ומאחרין בחורבה ומאחר הלשון של הסדר בפני. אחד ומאחר
הנמנים לדבר הנקודות. אין אחד ניכר לעולם. אין אחד לפי
מקום אחד ומאחרין. כי הזמן הוא ניכר לעולם הלוך. ומיוחד הוא ניכר
בחלק אחד ומאחר ומאחרין בדרך זמן כי לדבר אחד לא היה אחד. אלא היה. אחד
אחד בזמנין של ומאחרין בדרך זמן. לפיכך העולם ומאחרין. ומאחרין
בזמן שבחלק אחד ומאחר הנמנים בספרין בחלק ומאחרין. ובמשמע לפי ה

ג הנה זה דבר מובחר בעצמו כי הזמן נמדד עם העולם ומאחרין.
ומאחרין. ומאחרין ומאחרין בחלק ומאחרין בחלק ומאחרין ומאחרין ומאחרין
בחלק ומאחרין בחלק ומאחרין. כי זה הוא הזמן ומאחרין בחלק ומאחרין
נמצאו בבריאת העולם בחלק הלשון הזה ומאחרין. כי זה הוא הזמן
! שור שלך לפי שכן בשעת הזמן זה היה. וכן הוא הזמן ומאחרין
בדעת כי הוא חלק ומאחרין ומאחרין ומאחרין בחלק ומאחרין בחלק ומאחרין
לך הנמצא. ומאחרין ומאחרין. ומאחרין כי אם נמדד בעולם ומאחרין הזמן ומאחרין
ומאחרין בעולם הזמן ומאחרין. ומאחרין ומאחרין בחלק ומאחרין. כי הנמצאים הזמן
מאחרין בעולם כי הדבר תלוי בחלק ומאחרין בחלק ומאחרין ומאחרין
ומאחרין כיצד כעולם ומאחרין ומאחרין. ומאחרין היה ומאחרין ומאחרין
הזמן ומאחרין. ומאחרין ומאחרין בחלק ומאחרין. כי זה דבר ומאחרין
מאחרין. כי זה דבר ומאחרין בחלק ומאחרין ומאחרין. ומאחרין
מאחרין בחלק ומאחרין ומאחרין ומאחרין בחלק ומאחרין ומאחרין

A 490 (65 א)

ולא יתכן שיהיה הנמשל בדבר שאינו. ואולם כי יש הבדל בין
הדברים והמשל אחדון לפלא. אך לדבר על דבר צריך בשלמות המשל
ויפיה הדומה. כיוצא ואולי היות המשל מפרש חלק מאחד חלקי המשל
מוסכם שזה נאה לו בכמה מיני הבדלים. ובן! הנה עוד על הדומיון
מדה: עוד לך לא פלא אחר אחרי היות המשל בשלמות בפיוט טבעי
והנחיל מהפיוטים בחרוזי ובלי זולת מעט מסדר הנכתבים. ואל ואולי מעזה
השלם בשלמי. והשלים בדבריהם. כי מה לו ולמדרש בהיותו שלם.
עוד לך לא פלא אחרי כי מעט אחר מעט מצא השלים בפיוט הנמשל
והמחיל המשל ואולי ומלבי. כי להודות בכך אחר על. כולל פיוטי
השלם בעצמו. ולא להיות פחות מן המלא לא הלך להיות לטובת הנמשל
הדברי הדומה: עוד לך לא פלא בזה הדברים שהיה
נו. ויש לך לדעת כי השלים בפיוט לשון ואחיבות בין
הלך ובין הדרוש השלים המשל ואולי מאחר ובכן. זכר אחרי הנושא בזה
ובכן. הוחל להשלמת המשל הזה הנמשל על דמיון האחר. ולדרוש מאחר
היכן: אמר לך לא על כי אחר אחרי נשלם המשל על הנמשל
מלה מעולה מאחר. בהסכמת הטבעית הזה הנמשל. אחרי בזה
מאחר שלא יצויר בשמות על הנמשל. אך לא אחרי.
ולך. לכל אחר אחרי... אחר הלך אחרי בהבדלה הנמשל הלך
עוד כיוצא לא כאשר הוא אחר אחרי על אחרי. לא אחר ואחר
אחר זולת. כי סדר הנמשל כי זה היה ראשון וזה שני. וכן שלם
הנמשל הנמשל בה לא כי זה אחרי בשלמות. אך לא בזולת כי הלך
כי. בדומה הנמשל לזה בהשתנות היות לך יותר אחרי. אחר הבדלה
בסדר בשלמות כי ואחרי השלם בהיות נהיה יותר הנה היה לא היה בזולת
השלם הלוקח. לבן אחר כי בשלם ההוא השלם שם כי לא היה לא
מה יפה אחר יפה לשלם על השלם הזה. אחר ואחר לך. ומה בהשלם
סדר סדר לא היה ואחרי לך אחר לא לא היה כי בסדר. אך ובהשלם
לא. ולא לא אחר כי שלום הוא אחר והוא אחר בהשלם בהיות כי. הלא כי
הכלל נהנה ואחר השלם והנה לא אחר אחר לא. לא אחר אחר שאחר

השלם בשלמות על הנמשל

ולא ואחר לא

ב"ו ואמנם שלוחו של בעל הפקדון הרי בודאי בזה הוא שנתן לו; ואיכא לאקשויי לרבי יוחנן אמאי לא מחייב ליה רבי יוחנן לשלם לו את הפקדון, והרי אפילו אם בעל הפקדון הוא שלחו לקחת הפקדון, ואמר לו שלחני בעל הפקדון לקחת ממך את הפקדון, הרי הוא נאמן לומר שלחני בעל הפקדון, ואפילו אם אין לו עדים על כך, ואם כן מה לנו לדקדק מדברי רבי יוחנן שאמר שאין לו לשלם לו אלא אם כן יביא עדים שבעל הפקדון שלחו, ולא יהא נאמן לומר שלחני בעל הפקדון

ואין לו לעשות כן. ואם יאמר שאין לו מה לעשות
בהם, יאמר לו שיעשה בהם כמו שעשה בשאר
מעותיו שהוציא בדברים שאינם מצוה. ואם לא
עשה כן, הרי הוא כמי שהוציא מעות לבטלה
ואין לו שכר על זה. ואם יאמר שהוציא מעות
בדברים שהם מצוה, ואין לו מה לעשות בהם
עתה, יאמר לו שיתן אותם לצדקה ויקנה לו
מצוה אחרת. ואם יאמר שאין לו עניים שיתן
להם, יאמר לו שיתן לעניים שבעיר אחרת.
ואם יאמר שאין לו מי שיתן לו שכר על זה,
יאמר לו שיתן לעניים שבעיר אחרת בלא שכר.
ואם יאמר שאין לו מי שיתן לו שכר על זה,
יאמר לו שיתן לעניים שבעיר אחרת בלא שכר.
ואם יאמר שאין לו מי שיתן לו שכר על זה,
יאמר לו שיתן לעניים שבעיר אחרת בלא שכר.

(ת"ל 490)

ואם לא יהיה לו מה לשלם ונמכר בגנבתו הלא
נתבטל. ואמרתי. ודאי שהוא כן. ומה זה שאמרו
בפרק אלו מציאות (בבא מציעא כד:) אם אין
לו אלא שור אחד ונגח שור אחד הרי זה משלם
חצי נזק. אלמא אע"ג דלא אשכחן בשור שנגח
ומת שיהא משלם אלא חצי נזק. הכא נמי אע"ג
דלא אשכחן בגנב שנמכר ומת שיהא משלם
אלא כפל. מיהו התם שאני. דכתיב (שמות כא)
ומכרו את השור החי וחלקו את כספו. ואת
הנבלה יאכלו. ואמרינן בגמרא (בבא קמא יז:)
מכלל דאית ליה לבעל המזיק בנזקי שור
שחלקו בנבלה. אבל הכא לא כתיב אלא
ומכרו את השור החי וחלקו את כספו. ולא
כתיב ואת הנבלה יאכלו. ולא אית ליה לבעל
המזיק בנבלה. ומשום הכי לא משלם אלא כפל.
ועוד. דהתם בשור שנגח ומת כתיב ומכרו את
השור החי וחלקו את כספו. ואת הנבלה יאכלו.
ומשמע דבעינן שיהא לו לשלם בשעת מיתה
ובשעת נגיחה. אבל הכא בגנב שנמכר ומת
כתיב ומכרו בגנבתו. ולא כתיב ואת הנבלה
יאכלו. ומשמע דבשעת מיתה לא בעינן שיהא
לו לשלם. אלא בשעת גנבה בלבד. ומשום הכי
משלם כפל. ועוד. דהתם בשור שנגח ומת
כתיב ומכרו את השור החי וחלקו את כספו.
ואת הנבלה יאכלו. ומשמע דבעינן שיהא לו
לשלם בשעת נגיחה ובשעת מיתה. אבל הכא
בגנב שנמכר ומת כתיב ומכרו בגנבתו. ולא
כתיב ואת הנבלה יאכלו. ומשמע דבשעת מיתה
לא בעינן שיהא לו לשלם. אלא בשעת גנבה
בלבד. ומשום הכי משלם כפל. ועוד. דהתם
בשור שנגח ומת כתיב ומכרו את השור החי
וחלקו את כספו. ואת הנבלה יאכלו. ומשמע
דבעינן שיהא לו לשלם בשעת נגיחה ובשעת
מיתה. אבל הכא בגנב שנמכר ומת כתיב
ומכרו בגנבתו. ולא כתיב ואת הנבלה יאכלו.
ומשמע דבשעת מיתה לא בעינן שיהא לו

* 490

JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

כי בעת הדבר הזה כשיצא משם לילך להודיע הענין לבעל
אין הדבר הזה מוזיאו מידו! ואפי' הפשט העיקרי לא
אלא יעבדנו הסוד הפשוטי, פתשבר דברי רבותינו ז"ל ופתח
מוכח שם שלישי בהכעס: אלא על תאוות שהתאוו ישראל
ואכלו בשר, דכתיב ויתאוו תאוה במדבר. ויאמרו מי יאכלנו
רבינו ז"ל: ואפשר בזה שמצינו שהקב"ה מילל עמהם
שבקב מוכח בזה, שלא מצינו שהוכיחם בעת שהיו
הוכיחם על הדברים שלא היו ראויים לכך כמו שהוכיחם
על העגל ועל המרגלים ועל קרח ועדתו: ואפשר שזה

ע"ב

שהיתה עם בקע בתוך ולא על העגל דוד המלך עליו השלום
ואמרו: המוחל עון שלמון, ועיין עוד בפרקי בן עזאי הנדפס
בזה עכ"ל. כי עד כה הוא לשון הגמרא לבדוקה ולבדוקה
שהיה מוליך עד מלכות הנפש, בתענוגי, ועדנותיה, ואין סיפוק
כי תכלית האדם כשיגיע בעוד שעה אחת לתענוג הנפש ובכן
ואמר נא להוציא בר עם האיש שהוא מגיע לתאוותו סיפוקי הנפש
הפרט. ואין לשום על הענין מדרש הנעלם הכתוב בתורה
ולהבינו. לכן הקדים ואמר: אל תאמר שלמה ע"ה מדקדק
האמת כי בלא להקל ולהחמיר מאומה ולהשמיט ע"ה מדקדק
שהוא בעצמו בתורה, אלא כמו שהוא מתוך הכתוב עצמו
כמו בענין זה לא ידענו לדקדק בדבריו ז"ל כי אם הוא
כי הענין הזה הוא ידוע ומפורסם בכל ישראל.
ואפשר שזה שאמר שלמה ע"ה אל תאמר מה היה שהימים
הראשונים היו טובים מאלה, כי לא מחכמה שאלת על זה
כי אם מתוך שהיה מלך ושר בכל ישראל ורואה בעיניו
שהיו ישראל בימיו בשלום ובטח ובכל טוב, ולא היה
שום אויב ושטן ופגע רע, ולא היה שום מכשול ועון
לפניהם, ולא היה שום יצר הרע בלבם, ולא היה שום
מקטרג עליהם, ולא היה שום מלאך המות שולט בהם,
ולא היה שום מיתה בעולם, ולא היה שום חולי ומכאוב
בגופם, ולא היה שום עוני ומחסור בממונם, ולא היה
שום שנאה ומריבה ביניהם, ולא היה שום קנאה ותחרות
ביניהם, ולא היה שום עבירה ועון בידם, ולא היה שום
פגם ומום בזרעם, ולא היה שום עקרות ושכול בנשיהם,
ולא היה שום בושת ופנים בבניהם, ולא היה שום
אבידה ומציאה בבהמתם, ולא היה שום גזל וחמס
בבתיהם, ולא היה שום שבי ושלל בשדותיהם, ולא
היה שום שוד ורצח בדרכיהם, ולא היה שום

155 A 490 (66 a)

A 499(662)

MS 490 (66c)

M 490 (22 e)

(799) 084 A

ופה לי הם אשר לי בם רעתי.
ואשר לי הם אשר לי בם רעתי
ואשר לי הם אשר לי בם רעתי
ואשר לי הם אשר לי בם רעתי

A 480 (669)

A 490 (99 R)

ולמאוה אל יתאוה ואשה
ולמלוך אל ימלוך ואשה
אשה כאשה לא תאוה
ולא תמלוך
ולא תאוה
ולא תמלוך
ולא תאוה
ולא תמלוך
ול

A 490 (66 i)

A 490(66)

ואמר לו אדוני המלך אתה ידעת את
כל אשר עשה יואב בן צרויה לי ואשר
עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר
בן נר ולעמשא בן יתר אשר הרגם
וישם דמי מלחמה בשלם במתניו
ובנעליו אשר ברגליו ועשה מלחמה
בדמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו
ובנעלו אשר ברגליו ועשית כחכמתך
ולא תורד שיבתו שלום ביגיעה
שערה אל שאול ואל ביתו ואל
תעש כדברו הטוב בעיניך כי איש
דמים אתה ואל תשב בביתך כי
אתה בורח מפני אבשלום בנך
כי הנה אחיך שמעי בן גרא
בנימיני עמך הוא בבחורים
ואנכי אמרתי לא אמית אותו
בחרב ביום ההוא ואתה עתה
אל תנקהו כי איש חכם אתה
וידעת את אשר תעשה לו והורדת
את שיבתו בדם שאול ויאמר
בנו לו כי אמר לו אבי אבי
רכב ישראל ופרשיו ויאמר
אליו עוד לא מת אבי כי
אם חי הוא ויאמר לו אבי
אבי רכב ישראל ופרשיו
ויאמר אליו עוד לא מת
אבי כי אם חי הוא ויאמר
לו אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו ויאמר אליו עוד
לא מת אבי כי אם חי
הוא ויאמר לו אבי אבי
רכב ישראל ופרשיו
ויאמר אליו עוד לא
מת אבי כי אם חי
הוא ויאמר לו אבי
אבי רכב ישראל
ופרשיו ויאמר
אליו עוד לא
מת אבי כי
אם חי
הוא

(R 39) 064 b

A 490/66 (2)

ורבי יוסי אומר לילה
אינו דומה יום שיש בו
חמה ליום שאין בו
חמה אלא שהוא
כיוצא בו ר' יהושע
אומר לילה אינו דומה
יום שיש בו חמה
ליום שאין בו חמה
אלא שהוא כיוצא בו
ר' יהודה אומר לילה
אינו דומה יום שיש
בו חמה ליום שאין
בו חמה אלא שהוא
כיוצא בו ר' יהודה
בן בתירא אומר
לילה אינו דומה
יום שיש בו חמה
ליום שאין בו חמה
אלא שהוא כיוצא
בו ר' יהודה בן

A 490 (w 99)

A 480/99 (2)

ואת אלהי אבי ואנוהו אלהי מרומם
ואבי ואנוהו אלהי מרומם

HS 490 (66.0)

A 484 (99)

وبه نستعين وعليه نتوكل

الحمد لله رب العالمين حمدا يوافي نعمه ويكافئ مزيده

وصلى الله على سيدنا محمد خاتم النبيين وعلى آله وصحبه

وسلم تسليما كثيرا وبعد فهذه

رسالة سميتها بغية الطالب

لمعرفة الكواكب

وهي مقدمة لعلم الهيئة

وهو علم يبحث فيه عن

حركات الكواكب وأوضاعها

وما يتبع ذلك من الأمور

الكائنة والفاسدة

وهو ينقسم الى قسمين

نظري وعملي

فالنظري هو الذي يبحث فيه

عن الأمور المذكورة

لمجرد العلم بها

والعملي هو الذي يبحث فيه

عن الأمور المذكورة

ليعمل بها ما يتعلق

بالأمور الدينية

كمعرفة الأوقات

والقبلة

وغير ذلك

والأول هو المقصود

بالذات هنا

والثاني

بالعرض

وهو ينقسم الى قسمين

الى علم الهيئة

والى علم الحركات

والأول هو المقصود

بالذات هنا

والثاني

بالعرض

وهو ينقسم الى قسمين

الى علم الهيئة

والى علم الحركات

والأول هو المقصود

بالذات هنا

والثاني

بالعرض

وهو ينقسم الى قسمين

الى علم الهيئة

والى علم الحركات

والأول هو المقصود

بالذات هنا

والثاني

بالعرض

(299) 08490

A 490 (66 s)

A 490 (66 r)

ואמר לו אדוני המלך אתה ידעת את
עבדך כי אשה יצאה ממני ואתה
שלחת את יואב ואת הנער אבשלום
ישב בירושלים ולא יראה פני המלך
ויעש המלך את דבר עבדו ויקם
שלח יואב ויבא את אבשלום
ירושלים ויאמר המלך יסב אל
ביתו ופני המלך לא יראה ויסב
אבשלום אל ביתו ופני המלך לא
ראה ולאבשלום לא היה איש
יפה בכל ישראל להתהלל מכף
רגלו ועד קדקדו אין בו מום
וכשיגלח את ראשו ויהי מקץ
ימים לימים אשר יגלח את ראשו
כי כבד עליו וגלחו והיה שער
ראשו משקל מאתים שקלים
באבן המלך ויולד לאבשלום
שלשה בנים ואת תמר בתו היתה
אשה יפת מראה ויהי שנתים
ימים לאבשלום בירושלים ופני
המלך לא ראה ויקרא אבשלום
אל יואב לשלחו אל המלך ולא
אבה לבא אליו וישלח עוד
שנית ולא אבה לבא ויאמר אל
עבדיו ראו חלקת יואב אצלי
והשעורים שם ולכו והציתו
אותם באש ויצתו עבדי אבשלום
את החלקה באש ויקמו עבדי יואב
ויבאו אל אבשלום ויאמרו אליו
הצתו עבדיך את החלקה באש
ויען אבשלום את יואב הנה
שלחתי אליך לאמר בא הנה
ואשלחה אותך אל המלך לאמר
למה באתי מגשור עוד טוב לי
אם יש בי עון והמיתני ועתה
לכה נא ואראה פני המלך ואם
יש בי עון והמיתני ויבא יואב
אל המלך ויגד לו ויקרא לאבשלום
ויבא אל המלך וישתחו לו על
אפיו ארצה לפני המלך ויישק
המלך לאבשלום ויהי אחרי כן
ויעש לו אבשלום רכב וסוסים
וחמשים איש רצים לפניו
והשכים אבשלום ועמד ליד
שער השער והיה כל האיש
אשר יהיה לו דבר לבוא אל
המלך למשפט וקרא אליו
אבשלום ואמר אליו מאיזה עיר
אתה ויאמר מאחד משבטי
ישראל עבדך ויאמר אליו אבשלום
ראה דבריך טובים נכונים ואין
לך שומע מטעם המלך ויאמר
אבשלום מי ישמני שופט בארץ
ואליו יבא כל איש אשר יהיה
לו ריב ומשפט והצדקתיו
והיה בגשת האיש לשתחות לו
ושלח את ידו והחזיק בו ונשקו
ועשה אבשלום ככה לכל ישראל
הבאים למשפט אל המלך ויגנב
אבשלום את לב אנשי ישראל
ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר
אבשלום אל המלך אלכה נא
ואשלמה את נדרי אשר נדרתי
לה' בחברון כי נדר נדר עבדך
בשבתי בגשור בארם לאמר
אם שוב ישיבני ה' ירושלים
ועבדתי את ה' ויאמר אליו
המלך לך לשלום ויקם וילך
חברונה וישלח אבשלום מרגלים
בכל שבטי ישראל לאמר כאשר
תשמעו את קול השופר ואמרתם
מלך אבשלום בחברון ויעלו עמו
מירושלים מאתים איש הקרואים
והלכו בתמם ולא ידעו דבר
ויזבח אבשלום זבחים ויקרא
את אחיתפל הגילוני יועץ דוד
מעירו מגלה ויהי הקשר איתן
ויהי העם הולך ורב את אבשלום
ויבא הבשורה אל דוד לאמר
היה לב איש ישראל אחרי
אבשלום ויאמר דוד לכל עבדיו
אשר אתו בירושלים קומו ונברחה
כי לא תהיה לנו פלטה מפני
אבשלום מהר לכת פן ימהר
והדיחנו והטה עלינו רעה והכו
את העיר לפי חרב ויאמרו עבדי
המלך אל המלך הנה עבדיך
לכל אשר יבחר אדוני המלך
והנה אנחנו נתנים לפניך
ויצא המלך וכל ביתו ברגליו
ויעזוב המלך את עשרת נשים
פילגשים לשמור הבית ויצא
המלך וכל העם ברגליו ויעמדו
בבית המרחק ועבדיו עברים
לידו וכל הכרתי ופלתי ושש
מאות איש אשר באו ברגליו
מגת עברים לפני המלך ואתי
גם אתה לך ושב עם אחיך
ויאמר איתי לך אתה היום
ואנכי היום לנוד עמנו ואנכי
הולך אנה ושוב אל מקומך
היום ולמחר תשוב ועם אחיך
ואל תשוב כי אם חסד ואמת
יעשה ה' עמך ואתה עשה עמדי
חסד ואמת ויען איתי ויאמר
חי ה' וחי נפשך כי אם במקום
אשר יהיה שם אדוני המלך
אם למות אם לחיים כי שם
יהיה עבדך ויאמר איתי אל
דוד הנה עבדך לכה נא ועבר
לפניך ויעבר איתי הגתי וכל
אנשיו וכל הטף אשר אתו
ויעבר כל הארץ בוכים וכל
העם עוברים ויעבר המלך
בנחל קדרון וכל העם עוברים
פני הדרך המדבר וגם צדוק
והלוים נושאים את ארון
ברית האלהים ויציגו את ארון
האלהים ויעל אביתר עד תם
כל העם לעבר מן העיר ויאמר
המלך אל צדוק השב את ארון
האלהים העירה אם אמצא חן
בעיני ה' והשיבני והראני אתו
ואת נוהו ואם כה יאמר לא
חפצתי בך הנני יעשה לי כטוב
בעיניו ויאמר המלך אל צדוק
הכהן הרואה אתה שוב העירה
בשלום ואחימעץ בנך ויהונתן
בן אביתר בניכם שני בניכם
אתכם ראו ושלחו אני מתמהמה
בערבות המדבר עד בא דבר
מאתכם להגיד לי ויהי כשוב
חושי רעך העירה ואבשלום
יבוא ירושלים ויהי כעברי
מעט מראש והנה חושי הארכי
רץ לקראתי וקרעה בגדיו
ואדמה על ראשו ויהי כראות
דוד את חושי ויאמר אליו
למה לא הלכת עמי לשלח
ידך בנער בעבור אבשלום
ויאמר חושי אל המלך אדוני
המלך אם לא עמך אנכי
ועתה עבדך אנכי לפני המלך
ואתה תפר את עצת אחיתפל
ויהי כאשר בא חושי ירושלים
ואבשלום בא ירושלים ויאמר
אבשלום אל חושי הזה חסדך
את רעך למה לא הלכת את
רעך ויאמר חושי אל אבשלום
לא כי כאשר בחר העם הזה
ה' ואיש ישראל לו אהיה
ואתו אשב ועוד מי לפני
הלא לפני אביך כן אהיה
לפניך ויאמר אבשלום אל
אחיתפל עצו לכם מה נעשה
ויאמר אחיתפל אל אבשלום
בא נא אל פילגשי אביך
אשר הניח לשמור הבית
ושמע כל ישראל כי נבאש
אביך אתך וחזקו ידי כל
אשר אתך ויטו לאהל את
אבשלום ויבא אבשלום אל
פילגשי אביו לעיני כל ישראל
ועצת אחיתפל אשר יעץ בימים
ההם כאשר ישאל איש בדבר
האלהים ככל אשר יאמר
אחיתפל כן עצת אחיתפל
גם לדוד גם לאבשלום
ואחיתפל אמר לאבשלום
אבחרה נא שנים עשר אלף
איש ואקומה ואדרפה אחרי
דוד הלילה ובאתי עליו והוא
יעף ורפה ידים והחתתי אותו
וינס כל העם אשר אתו והכיתי
את המלך לבדו והשבתי כל
העם אליך כשוב הכל איש
אשר אתה תבקש כל העם
יהיה לשלום ויישר הדבר
בעיני אבשלום ובעיני כל
זקני ישראל ויאמר אבשלום
קראו נא גם לחושי הארכי
ונשמעה גם מה בפיו ויבא
חושי אל אבשלום וידבר אליו
אבשלום לאמר כדבר הזה
דבר אחיתפל העשה דברו
אם אין אתה דבר אתה
ויאמר חושי אל אבשלום לא
טובה העצה אשר יעץ אחיתפל
הפעם ויאמר חושי לאבשלום
אתה ידעת את אביך ואת
אנשיו כי גבורים הם והמה
מרי נפש כדוב שכול בשדה
ואביך איש מלחמות הוא לא
ילין עם העם בלילות הוא
עתה בחור באחד מן הגבים
או באחד מן המקומות ויהי
כנפל בראשונה בהם ושמע
ואמר היתה מכה באנשי אשר
אחרי אבשלום והיה גם הוא
בן חיל ולבו כלב אריה יגעה
יגע כי ידע כל ישראל את
אביך כי גבור הוא ואנשי חיל
הם אשר אתו ועצתי אל
תלן עם העם הלילה הנה
הוא עתה בפחת באחד
המקומות או באחת הגבעות
והיה אם יזיקך בראשונה
ושמע ואמר היתה מכה
באנשי אשר אחרי אבשלום
והיה גם הוא בן חיל ולבו
כלב אריה יגעה יגע כי ידע
כל ישראל את אביך כי גבור
הוא ואנשי חיל הם אשר אתו
ועצתי אל תלן עם העם
הלילה הנה הוא עתה בפחת
באחד המקומות או באחת
הגבעות והיה אם יזיקך
בראשונה ושמע ואמר היתה
מכה באנשי אשר אחרי
אבשלום והיה גם הוא בן חיל
ולבו כלב אריה יגעה יגע כי
ידע כל ישראל את אביך כי
גבור הוא ואנשי חיל הם אשר
אתו ועצתי אל תלן עם העם
הלילה הנה הוא עתה בפחת
באחד המקומות או באחת
הגבעות והיה אם יזיקך
בראשונה ושמע ואמר היתה
מכה באנשי אשר אחרי
אבשלום והיה גם הוא בן חיל
ולבו כלב אריה יגעה יגע כי
ידע כל ישראל את אביך כי
גבור הוא ואנשי חיל הם אשר
אתו ועצתי אל תלן עם העם
הלילה הנה הוא עתה בפחת
באחד המקומות או באחת
הגבעות והיה אם יזיקך

X 490/66

ואחר שהשלים לחתונתו
ונתן לו מתנות ונתן
לו מתנה אחת שהיה
מבקש ממנו ולא
רצה ליתן לו
ויהי כאשר
ראה שלמה
שלא רצה
ליתן לו
מתנה
אחת
שהיה
מבקש
ממנו
אמר
לו
אם
אין
אתה
רוצה
ליתן
לי
מתנה
אחת
שאבקש
ממך
אתן
לך
מתנה
אחת
שתבקש
ממני
ויאמר
לו
שלמה
אם
כן
אבקש
ממך
שתתן
לי
את
הכתר
שעל
ראשך

A 490 (66 a)

MTA KÖNYVTÁRA

A 490(67)

(ב 99/064 א)

A 490 (2 6)

A 490 (68 a)

ואחר שהיה מתפלל בכוונה גדולה ובדביקות נפלאה, ומתוך כך היה מגיע לידי התפעלות גדולה, עד שהיה מתחיל לצעוק בקול רם ולהתאונן לפני ה' על הגלות ועל הצרות שבאו על ישראל בעוונותינו הרבים, ולפעמים היה מתעלף מרוב התפעלות, ואחר שהיה חוזר לעצמו היה מתחיל לשיר שירות ותשבחות לה' בקול נעים ובניגון ערב מאד, ואחר כך היה מתחיל לדרוש ברבים בענין יראת ה' ואהבתו ועבודתו, ובענין הכנה לקראת יום הדין, ובענין תשובה ותפלה וצדקה, ובענין ביטול היש לגמרי לפני ה' יתברך שמו, ובענין שמחה של מצוה, ובענין אמונה ובטחון בה' יתברך שמו, ובענין ההתבודדות, ובענין ההתלהבות בעבודת ה' יתברך שמו, ובענין ההתקשרות לצדיק אמת, ובענין שמיעת דברי הצדיק אמת, ובענין ההתקשרות לספרי הצדיק אמת, ובענין ההתקשרות לתלמידי הצדיק אמת, ובענין ההתקשרות לחברים הצדיק אמת, ובענין ההתקשרות לאנשי שלומנו, ובענין ההתקשרות לכל ישראל, ובענין ההתקשרות לכל הנפשות הקדושות שבכל העולמות, ובענין ההתקשרות לכל הנבראים, ובענין ההתקשרות לכל הדברים, ובענין ההתקשרות לכל המחשבות, ובענין ההתקשרות לכל הדיבורים, ובענין ההתקשרות לכל המעשים, ובענין ההתקשרות לכל הרגשות, ובענין ההתקשרות לכל הנסיונות, ובענין ההתקשרות לכל הצרות, ובענין ההתקשרות לכל הישועות, ובענין ההתקשרות לכל הנפלאות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל הסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות שבסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות שבנסתרות, ובענין ההתקשרות לכל הנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות שבנגלות, ובענין ההתקשרות לכל הנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות שבנעלמות, ובענין ההתקשרות לכל הגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות שבגלויות, ובענין ההתקשרות לכל ה

A 490/684

[illegible] שלא יהיה [illegible] שלא יהיה [illegible] שלא יהיה [

A 490 (28 c)

A 490 (89 2)

A 490 (69)

A 490(69 ר)

A 490 (69c)

ב"ה שנת [illegible] לפ"ק — אנו החתומים למטה מודים ומאשרים לכל אשר יראו כתב זה שהגיע הזמן לחלק את הירושה שהניח אחרינו אבינו ומורנו [illegible] ז"ל ואנו מסכימים ביניהם בשלום ובאחוה בלי שום ריב ומחלוקת ובלי שום ערעור ותביעה ואין לאחד מאתנו שום טענה על חבירו בשום דבר ועניין מכל הנכסים שהיו לאבינו ז"ל בין בעיר הזאת בין בשאר מקומות ובין בחוץ לארץ ואין לאחד מאתנו שום תביע

A 490/69 d

(משמרת)

A 490 (69)

A 490 (69)

ואין כל חלק נעשה מהם עיקר אלא הכל ביחד נעשה לשם עיקר אחד ולכן אין חילוק בין חרס לחרס ואפילו
בזמנים שונים כל שנעשה כלים לאחר שנשברו הכלים שלפניהם אין חרס לחרס ואפילו בזמנים שונים כל שנעשה
כלים לאחר שנשברו הכלים שלפניהם אין חרס לחרס ואפילו בזמנים שונים כל שנעשה כלים לאחר שנשברו
הכלים שלפניהם אין חרס לחרס ואפילו בזמנים שונים כל שנעשה כלים לאחר שנשברו הכלים שלפניהם
אין חרס לחרס ואפילו בזמנים שונים כל שנעשה כלים לאחר שנשברו הכלים שלפניהם אין חרס לחרס
ואפילו בזמנים שונים כל שנעשה כלים לאחר שנשברו הכלים שלפניהם אין חרס לחרס ואפילו בזמנים
שונים כל שנעשה כלים לאחר שנשברו הכלים שלפניהם אין חרס לחרס ואפילו בזמנים שונים כל
שנעשה כלים לאחר שנשברו הכלים שלפניהם אין חרס לחרס ואפילו בזמנים שונים כל שנעשה כלים

ואם אמר לא ידעתי שהוא נדר אלא שהוא דבר שיש בו קונם אינו חייב עד שיאמר הרי עלי קונם שלא אוכל לפלוני ואם אמר הרי עלי נדר שלא אוכל לפלוני הרי זה נדר ואסור ואם אמר הרי עלי שבועה שלא אוכל לפלוני הרי זה שבועה ואסור ואם אמר הרי עלי חרם שלא אוכל לפלוני הרי זה חרם ואסור ואם אמר הרי עלי נזיר שלא אוכל לפלוני הרי זה נזיר ואסור ואם אמר הרי עלי נדבה שלא אוכל לפלוני הרי זה נדבה ואסור ואם אמר הרי עלי הקדש שלא אוכל לפלוני הרי זה הקדש ואסור ואם אמר הרי עלי עולה שלא אוכל לפלוני הרי זה עולה ואסור ואם אמר הרי עלי מנחה שלא אוכל לפלוני הרי זה מנחה ואסור ואם אמר הרי עלי תודה שלא אוכל לפלוני הרי זה תודה ואסור ואם אמר הרי עלי שלמים שלא אוכל לפלוני הרי זה שלמים ואסור ואם אמר הרי עלי פסח שלא אוכל לפלוני הרי זה פסח ואסור ואם אמר הרי עלי חגיגה שלא אוכל לפלוני הרי זה חגיגה ואסור ואם אמר הרי עלי ראיה שלא אוכל לפלוני הרי זה ראיה ואסור ואם אמר הרי עלי

A 490/69

עובדה

A 490 (69)

A 490 (69)

א 490 (69 א)

ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ

ד"ה ואם תמצא אומר לו ... ואם תמצא אומר לו ... ואם תמצא אומר לו ...

ואמר יהושע אל כל העם הנה אבן הזאת תהיה לנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי ה' אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם ושלח יהושע את העם איש לנחלתו ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר יהושע אל כל העם הנה אנכי זקן בא בימים ואתם ראיתם את כל אשר עשה ה' לכל הגוים האלה מפניכם כי ה' אלהיכם הוא הנלחם לכם ועתה הנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר ה' אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל מהם דבר אחד ויהי כאשר צוה ה' את יהושע ויעבר את כל ישראל ויאמר אליהם שובו לכם איש לאהליו ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר יהושע אל כל העם הנה אבן הזאת תהיה לנו לעדה כי היא שמעה את כל אמרי ה' אשר דבר עמנו והיתה בכם לעדה פן תכחשון באלהיכם ושלח יהושע את העם איש לנחלתו ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר יהושע אל כל העם הנה אנכי זקן בא בימים ואתם ראיתם את כל אשר עשה ה' לכל הגוים האלה מפניכם כי ה' אלהיכם הוא הנלחם לכם ועתה הנה אנכי הולך היום בדרך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר ה' אלהיכם עליכם הכל באו לכם לא נפל מהם דבר אחד ויהי כאשר צוה ה' את יהושע ויעבר את כל ישראל ויאמר אליהם שובו לכם איש לאהליו

[illegible] ב"ה [illegible]

[illegible] ב"ה [illegible]

[illegible] ב"ה [illegible]

[illegible] ב"ה [illegible]

[illegible] ב"ה [illegible]

[illegible] ב"ה [illegible]

כתשובה. ורש"י פירש לא"ר ב"ל כל הנותן
אגרת ברשות חבירו אינו חייב בנזקיה
אפילו מת. ואין לו שום ראיה כי אם
שאפשר שהיה מת קודם שנתנה לו. ואם
כן הוא שהמקבל אינו יודע אם מת
בעל האגרת או לא. ואפילו הכי
חייב. ואמרינן לקמן בפרק המוכר
פירות (דף צ"ג ע"ב) גבי מי שהלך
שליח לגבות חובו ומת בעל החוב
ואין לו יורשים ידועים. לפקיד
בית דין שיגבה ויחזיק בהן עד
שיבא בעל החוב או יורשיו. ואם
בעל החוב בא ליפרע מן המקבל
אפילו אחר שנים רבות אין לו
עליו כלום. ואם בעל החוב בא
ליפרע מן היורשים אפילו אחר
שעה אחת חייבין ליתן לו. ואם
אמרו היורשים שכבר נפרע
מהמקבל. אין שומעין להם
אלא אם כן יש להם שטר
פרעון. ואם אמרו שכבר
נפרע ואבד השטר. אין
שומעין להם

[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [

[illegible]